

Raport z ewaluacji II edycji Programu edukacji kulturowej dla Krakowa

Krakowskiego
Archipelagu
Kultury

OPRACOWANIE:

Instytut
Badań
Organizacji
Kultury
**ib
ok**

NA ZLECENIE:

**CENTRUM
KULTURY
PODGORZA**

Zespół badawczy:

dr Jarosław Kłaś
dr Agnieszka Konior
Olga Kosińska
dr Anna Pluszyńska
dr Agnieszka Szostak

Kraków 2022

SPIS TREŚCI

I. Informacje o II edycji Krakowskiego Archipelagu Kultury – Programu Edukacji kulturowej dla Krakowa	2
II. Założenia i historia badania	5
III. Wyniki badań	10
Badanie potrzeb szkoleniowych uczestników	10
Wyniki ankiety ex ante	13
Wyniki ankiety ex post	25
Wywiad grupowy z prowadzącymi szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne	40
Obserwacja w trakcie szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych	43
Inicjatywy/projekty – wywiady indywidualne	50
Inicjatywy/projekty – karta ewaluacyjna	55
Wspólna inicjatywa – wywiad grupowy z organizatorami	61
Wspólna inicjatywa – karta ewaluacyjna	63
IV. Wnioski i rekomendacje	69
Wnioski: mocne i słabe strony – odpowiedzi na pytania badawcze	69
Rekomendacje:	75
Aneks	79
Spis rycin	79
Spis tabel	80
Spis wykresów	81

I. Informacje o II edycji Krakowskiego Archipelagu Kultury – Programu Edukacji kulturowej dla Krakowa

II edycja Krakowskiego Archipelagu Kultury – Programu Edukacji Kulturowej dla Krakowa (dalej: KAK) realizowana była od stycznia do listopada 2022 r. Organizatorem programu jest Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Miasta Krakowa, a jego operatorem – po raz drugi – Centrum Kultury Podgórze. Założenia programu powstały w oparciu o diagnozę przeprowadzoną w 2020 r. przez Małopolski Instytut Kultury w Krakowie na zlecenie Urzędu Miasta Krakowa¹ i wpisują się w Program Rozwoju Kultury w Krakowie do roku 2030². Pilotażowa edycja programu została przeprowadzona w 2021 r.

Podstawą do opracowania założeń KAK w 2022 r. była ewaluacja edycji pilotażowej, przeprowadzona przez dr Beatę Nosek i zakończona raportem³. Celem KAK jest podnoszenie kompetencji krakowskich kadr kultury oraz ich integracja. Tematem II edycji KAK był „Kurs na wielokulturowość”. Uczestnikami mogły zostać osoby zaangażowane w działania krakowskich miejskich instytucji kultury, młodzieżowych domów kultury, organizacji pozarządowych, szkół i świetlic środowiskowych, które zgłosiły chęć udziału przez wypełnienie i przesłanie deklaracji. Zgłoszenia przyjmowano do 31 stycznia 2022 r. Do tej edycji programu zgłosiło się 46 osób.

¹ Knaś Piotr (red.), *Jaki program edukacji kulturowej w Krakowie? Diagnoza edukacji w obszarze kultury*, Małopolski Instytut Kultury w Krakowie, Kraków 2020.

² Szulborska-Łukaszewicz Joanna (red.), *Program Rozwoju Kultury w Krakowie do roku 2030*, Urząd Miasta Krakowa, Kraków 2017.

³ Nosek Beata, *Raport ewaluacyjny Krakowskiego Archipelagu Kultury*, Kraków 2021.

Rycina 1. Komponenty II edycji KAK

szkolenia, warsztaty, wizyty studyjne

konkurs inicjatyw/ projektów

wspólna inicjatywa

II edycja KAK składała się z trzech komponentów (ryc.1). Pierwszy z nich stanowiły szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne odbywające się w dwudniowych blokach od lutego do maja 2022 r. Ich tematyka dotyczyła wielokulturowości, wymiany międzykulturowej oraz rozwiązań zwiększających otwartość odbiorców na inne kultury. Prowadzili je m.in. specjaliści ze Stowarzyszenia INTERKULTURALNI.PL, Centrum Społeczności Żydowskiej w Krakowie, Internationaler Bund Polska oraz Muzeum Etnograficznego w Krakowie. Większość zajęć prowadzona była w formule hybrydowej – zarówno w siedzibie Centrum Kultury Podgórze, jak i za pośrednictwem internetu, gdzie poprzez YouTube transmitowano ich przebieg. Uczestnicy mieli możliwość wyboru formy uczestnictwa w tej części KAK.

Drugi komponent KAK w 2022 r. stanowił konkurs projektów na innowacyjne działania edukacyjne i animacyjne z zakresu edukacji kulturowej, realizowane przez uczestników KAK. Można było składać je indywidualnie lub w zespołach liczących maksymalnie trzy osoby. Spośród szesnastu zgłoszonych Komisja Konkursowa wyłoniła dziesięć projektów/inicjatyw, które otrzymały dofinansowanie w kwocie do 6 500 zł i wsparcie w realizacji. Dodatkowo autorzy czterech najlepszych projektów otrzymali nagrody w wysokości 1 500 zł.

Projekty/inicjatywy realizowane były przez Centrum Kultury Podgórze we współpracy z autorem inicjatywy między 27 czerwca a 16 października 2022 r.

Tabela 1. Autorzy i tytuły inicjatyw/projektów, które otrzymały dofinansowanie w ramach KAK

LP.	WNIOSKODAWCY	TYTUŁ PROJEKTU
1.	Ewa Szlachetka-Depak	Poznanie wielokulturowości Krakowa, wzorów ceramicznych i ornamentów charakterystycznych dla kultur różnych narodowości Krakowa, wieloma zmysłami
2.	Agnieszka Pięta-Jadczyk	Książka o mnie... czyli ubieranie myśli w słowa
3.	Małgorzata Wojtasik, Agnieszka Kowalska	Sąsiedzka wymiana - polsko-ukraińskie warsztaty artystyczne
4.	Agnieszka Wiktorowska-Chmielewska	artfestiwal WIELE KULTUR
5.	Katarzyna Homoncik	MIKROHISTORIE. Podróże dookoła świata
6.	Joanna Gruszka	Namiot czterech stron świata
7.	Katarzyna Zielińska	COOLturalny Kraków
8.	Barbara Munk	W gościnnym Krakowie
9.	Arletta Szewczyk	SOROK DNIEJ, czyli czterdzieści dni
10.	Dorota Kaczor	Bagaż uczuć, czyli jak się kocha, lubi i smuci w różnych częściach świata - spektakl teatralny dla dzieci o emocjach

Trzecim komponentem II edycji KAK były wspólna inicjatywa i konferencja podsumowująca. Koncepcja i szczegóły wspólnej inicjatywy były opracowywane w ramach spotkań tak zwanego "Sieciownika". Wydarzenie zorganizowane zostało w formie pikniku, który odbył się 25 czerwca 2022 r. na Plantach im. Floriana Nowackiego. W jego realizację zaangażowanych było 19 animatorów i edukatorów, którzy przygotowali swoje stoiska tematyczne. II edycję KAK w listopadzie 2022 r. podsumowała konferencja z udziałem uczestników, organizatorów, prowadzących szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne oraz

przedstawicieli Wydziału Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Miasta Krakowa.

II. Założenia i historia badania

Podstawą przeprowadzenia ewaluacji II edycji Krakowskiego Archipelagu Kultury – Programu edukacji kulturowej dla Krakowa (dalej: KAK) jest umowa zawarta 1 lutego 2022 r. między Centrum Kultury Podgórze a Instytutem Badań Organizacji Kultury – IBOK. Założenia badania opracowano w oparciu o wytyczne przedstawione przez Zamawiającego, a szczegółowa koncepcja badania została zaakceptowana przez Zamawiającego.

Celem głównym ewaluacji II edycji Krakowskiego Archipelagu Kultury – Programu edukacji kulturowej dla Krakowa (dalej: KAK) było zidentyfikowanie mocnych i słabych stron jego organizacji z perspektywy uczestników oraz sformułowanie rekomendacji, które mogą być pomocne w organizacji kolejnych edycji. Przedmiot badań stanowiły następujące aspekty KAK (ryc. 2).

Rycina 2. Aspekty KAK stanowiące przedmiot badań

techniczne (np. przestrzeń, czas, termin)

merytoryczne (np. tematyka, możliwość praktycznego wdrożenia rozwiązań, przygotowanie prowadzących, sposób prowadzenia i umiejętność przekazywania wiedzy)

komunikacyjne (np. sposób promocji, przekazywanie informacji, łatwość nawiązywania kontaktu)

formalno-prawne (regulamin i jego respektowanie, umowy, kwestie finansowo-księgowe)

integracyjne (nawiązywanie relacji, sieciowanie, współpraca, wymiana doświadczeń)

Wyróżniono trzy grupy badanych (uczestników projektu) (ryc. 3).

Rycina 3. Grupy badanych (uczestników projektu)

uczestnicy bezpośredni – animatorzy i edukatorzy

uczestnicy pośredni – prowadzący szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne

uczestnicy pośredni – odbiorcy inicjatyw/projektów

W związku z powyższym postawiono następujące pytania badawcze:

1. Jak uczestnicy oceniają poziom organizacyjny programu KAK?
2. W jakim zakresie program merytoryczny odpowiada potrzebom uczestników bezpośrednich i pośrednich?
3. Jaki jest poziom skuteczności komunikacji w programie KAK?
4. W jakim stopniu kwestie formalno-prawne programu KAK są adekwatne, zrozumiałe i respektowane?
5. Jaką rolę program KAK odgrywa w integracji krakowskich animatorów i edukatorów?

W badaniu zastosowano triangulację danych, metod i badaczy (korzystano z więcej niż jednego źródła danych, wykorzystano kilka metod i technik badawczych, badanie było prowadzone przez wielu badaczy – co wpłynęło na większą rzetelność i trafność przeprowadzonych badań). Do każdego komponentu KAK i związanej z nim grupy uczestników dobrano inne techniki badawcze. Wszystkim uczestnikom badania zapewniono anonimowość. Z większością uczestników badania zespół badawczy kontaktował się bezpośrednio (wyjątek

stanowiły badania uczestników pośrednich KAK za pomocą kart ewaluacyjnych). W przypadku ankiet oraz zogniskowanych wywiadów grupowych starano się uzyskać maksymalną możliwą liczbę uczestników badania. W przypadku pozostałych metod badawczych dążono do uzyskania maksymalnej zmienności w próbie, a założenia co do liczebności próby zostały opisane poniżej indywidualnie dla każdej metody.

Szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne badane były za pomocą trzech metod badawczych: ankiet, zogniskowanego wywiadu grupowego oraz obserwacji uczestniczących. Wśród uczestników bezpośrednich KAK (animatorów i edukatorów) przed rozpoczęciem szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych przeprowadzono w pierwszej połowie lutego 2022 r. ankietę elektroniczną *ex ante*, a po ich zakończeniu w drugiej połowie maja 2022 r. – ankietę elektroniczną *ex post*. Po zakończeniu tej części KAK, w czerwcu 2022 r. przeprowadzono zogniskowany wywiad grupowy online z osobami prowadzącymi szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne. Od lutego do maja 2022 r. podczas wszystkich szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych prowadzono też jawną obserwację uczestniczącą bezpośrednią z wykorzystaniem formularza obserwacji. Jeśli wydarzenie odbywało się równocześnie stacjonarnie i online obserwacja prowadzona była przez dwie osoby biorące udział w obu formach. Dodatkowo do późniejszej analizy wykorzystano ankietę przeprowadzoną przez Centrum Kultury Podgórze podczas rekrutacji uczestników.

Wspólna inicjatywa organizowana przez animatorów i edukatorów (uczestników bezpośrednich KAK) badana była z wykorzystaniem dwóch metod. Z 2 autorami wspólnej inicjatywy (animatorami i edukatorami) po jej zakończeniu przeprowadzono pod koniec czerwca 2022 r. zogniskowany wywiad grupowy online. Uczestnicy pośredni KAK, czyli odbiorcy wspólnej inicjatywy badani byli przy

użyciu karty ewaluacyjnej zawierającego pięć prostych pytań zamkniętych. Zadaniem respondentów było przedarcie karty w miejscu wybranej przez nich odpowiedzi. Narzędzie badawcze zostało przygotowane przez zespół ewaluatorów, którzy sformułowali również wytyczne w zakresie jego dystrybucji i wypełniania przez ankietowanych. Tą część badań w oparciu o przygotowane narzędzie badawcze i wytyczne jego autorów przeprowadzali autorzy wspólnej inicjatywy podczas jej realizacji 25 czerwca 2022 r. na Plantach im. Floriana Nowackiego. Założeniem było uzyskanie od pięćdziesięciu do stu wypełnionych kart ewaluacyjnych.

Do badania Inicjatyw/projektów realizowanych przez uczestników bezpośrednich KAK wykorzystano dwie metody. Z połową autorów inicjatyw/projektów (pięciu animatorów i edukatorów) przeprowadzono indywidualne wywiady pogłębione częściowo ustrukturyzowane. Rozmowy odbywały się od lipca do października 2022 r. stacjonarnie lub online po zakończeniu danej inicjatywy/projektu. Uczestników pośrednich KAK, czyli odbiorców inicjatyw/projektów badano za pomocą podobnego karty ewaluacyjnej, jak odbiorców wspólnej inicjatywy (karty różniły się jednym pytaniem). Narzędzie badawcze zostało przygotowane przez zespół ewaluatorów, którzy sformułowali również wytyczne w zakresie jego dystrybucji i wypełniania przez ankietowanych. Zadaniem autorów projektów było kolportowanie i zbieranie ich wśród uczestników organizowanych przez siebie wydarzeń, co miało miejsce od lipca do października 2022 r. Założeniem było uzyskanie od odbiorców każdej z dziesięciu inicjatyw/projektów ok. dziesięciu wypełnionych kart ewaluacyjnych.

Zebrane dane poddane były analizie i interpretacji w okresie od lipca do października 2022 r.

Tabela 2. Elementy KAK, sposób ich ewaluacji, badane grupy i czas badania.

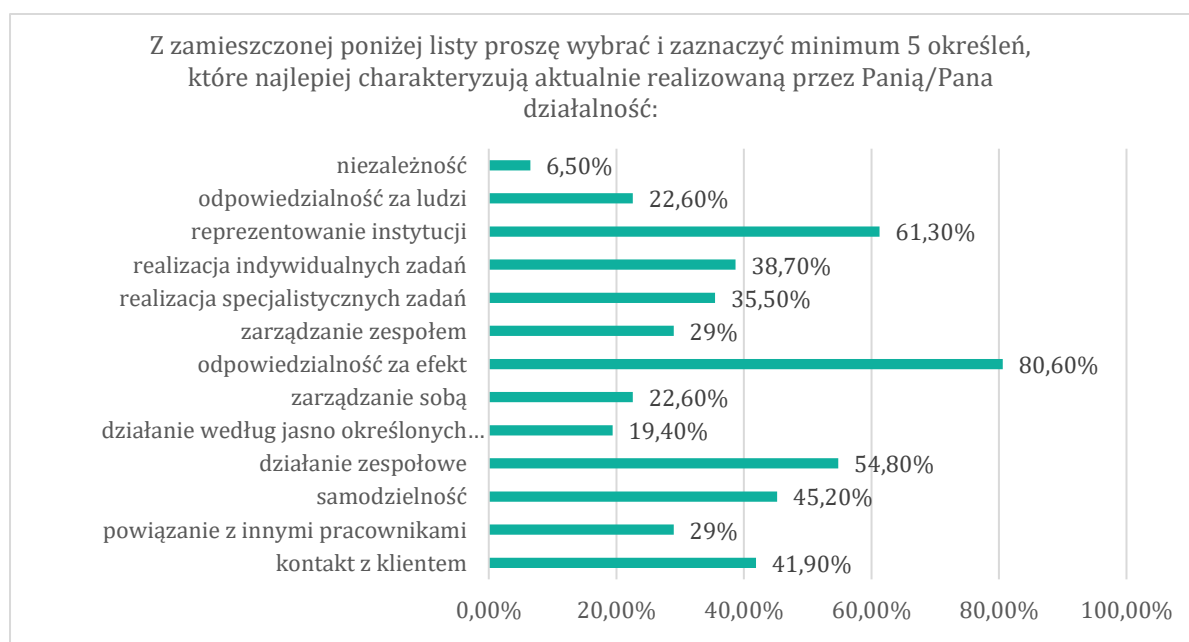
ELEMENT KAK	SPOSÓB EWALUACJI: METODA / TECHNIKA BADAWCZA	BADANA GRUPA	TERMIN
szkolenia, warsztaty, wizyty studyjne	ankieta elektroniczna ex ante	animatorzy kultury i edukatorzy – uczestnicy bezpośredni	I poł. lutego 2022
	ankieta elektroniczna ex post	animatorzy kultury i edukatorzy – uczestnicy bezpośredni	II poł. maja 2022
	zogniskowany wywiad grupowy online	prowadzący szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne – uczestnicy pośredni	czerwiec 2022
	jawne obserwacje uczestniczące bezpośrednie	animatorzy kultury i edukatorzy – uczestnicy bezpośredni, prowadzący szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne – uczestnicy pośredni	Luty-maj 2022
wspólna inicjatywa	zogniskowany wywiad grupowy online	autorzy wspólnej inicjatywy – uczestnicy bezpośredni	przełom czerwca i lipca 2022
	karta ewaluacyjna	odbiorcy inicjatyw/projektów – uczestnicy pośredni	koniec czerwca 2022
inicjatywy/projekty	indywidualne wywiady pogłębione częściowo ustrukturyzowane z autorami inicjatyw/projektów	połowa grupy autorów inicjatyw/projektów – uczestnicy bezpośredni	lipiec-październik 2022
	karta ewaluacyjna	odbiorcy inicjatyw/projektów – uczestnicy pośredni	lipiec-październik 2022

III. Wyniki badań

Badanie potrzeb szkoleniowych uczestników

Centrum Kultury Podgórze zrealizowało badania ankietowe, których celem było poznanie potrzeb szkoleniowych uczestników. Ankieta składała się z 9 pytań zamkniętych jednokrotnego i wielokrotnego wyboru oraz pytań otwartych. Ankiety wypełniło 31 osób. Na początku starano się dookreślić profil uczestnika Krakowskiego Archipelagu Kultury. Zapytano ankietowanych o charakter realizowanych przez nich działań (wykres). Edukatorzy i animatorzy przyznali, że przede wszystkim są odpowiedzialni za efekt prowadzonych zajęć (80,6%) oraz reprezentowanie instytucji w której pracują (lub z którą współpracują) (61,3%). Porównywalna liczba ankietowanych pracuje w zespole (54,8%) co samodzielnie (45,2%). Równie ważny w pracy edukatorów i animatorów jest stały kontakt z klientem (41,9%).

Wykres 1. Określenia najlepiej charakteryzujące działalność aktualnie realizowaną przez uczestników bezpośrednich

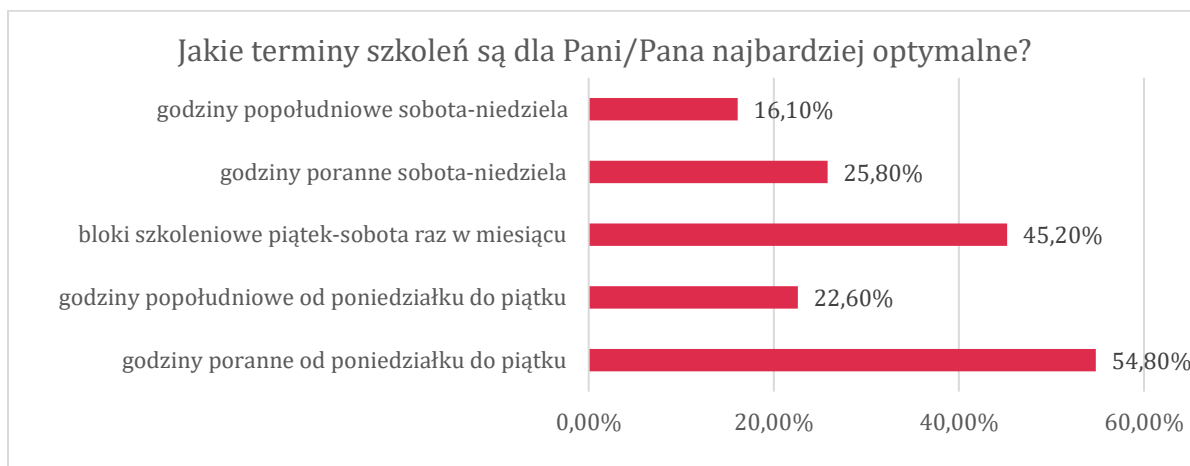
W kolejnym pytaniu starano się dookreślić które czynności zajmują edukatorom i animatorom najwięcej czasu. Pytanie miało charakter otwarty, więc odpowiedzi były zróżnicowane (29 odpowiedzi). Dokonując pewnego uogólnienia, z badań wynika, że najwięcej czasu ankietowani poświęcają na działania o charakterze zarządczym, twórczym, a także na prowadzeniu zajęć, warsztatów, wydarzeń. Wśród działań o charakterze zarządczym ankietowani wymieniali m.in. takie czynności jak: planowanie działań, poszukiwanie dodatkowych źródeł finansowania, zarządzanie zespołem i czasem, dokumentacja i przygotowywanie umów, sprawozdawczość, promocja wydarzeń, stała komunikacja z instytucją oraz z odbiorcami. Edukatorzy i animatorzy dużo czasu poświęcają także na pracę koncepcyjną, w tym na tworzenie scenariuszy wydarzeń oraz na realizację projektów. Badane osoby zwracały ponadto uwagę na to, że dużo czasu poświęcają na samorozwój (doksztalcanie) inni, że często ich praca wymaga także zaangażowania w prace podstawowe jak np. sprzątanie. Dopytano również jakie umiejętności ankietowani chcieliby rozwinąć, by zwiększyć swoją skuteczność w pracy animatora-ki/edukatora-ki. Respondenci byli zgodni co do tego, że najbardziej zależy im na rozwoju umiejętności menedżerskich, w tym między innymi umiejętności zarządzania zespołem (w tym rozwiązywania konfliktów), pozyskiwania środków i pisanie projektów czy diagnozowania potrzeb odbiorców.

W dalszej części dopytywano, które z planowanych zagadnień szkoleniowych interesuje ankietowanych najbardziej. Największym zainteresowaniem cieszył się temat: „Integracja różnych społeczności i wymiana kulturowa – dobre praktyki” (87,1%). Gorzej zostały ocenione tematy: „Co możemy zyskać, poznając różne kultury? Metody aktywizujące mieszkańców Krakowa” (63,3%) i oraz „Wielokulturowość czy różnorodności kulturowa w Krakowie. Historia i współczesność” (58,1%). Próbowano także pozyskać dodatkowe informacje, jakie

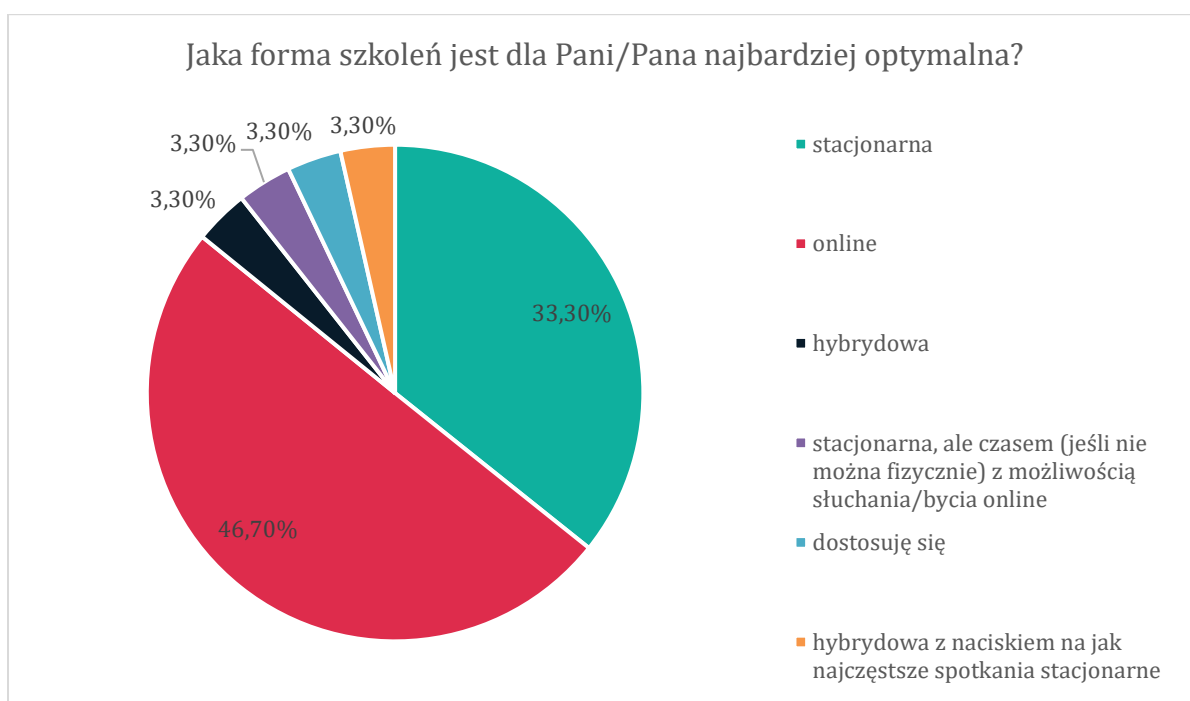
inne zagadnienia związane z działalnością animacyjną/edukacyjną w kontekście wielokulturowości byłyby dla ankietowanych interesujące. Odpowiedzi były bardzo zróżnicowane. Respondenci wymieniali zagadnienia zarówno o charakterze merytorycznym jak np. muzyka i kulinaria świata, tańce i pieśni etniczne oraz kultura ludowa, jak również te o charakterze organizacyjnym w tym np. jak budować ofertę kulturalną dla wielokulturowego grona odbiorców?, jak zachęcać do poznawania innych kultur? Animatorzy i edukatorzy byli również otwarci na poznawanie praktyk innych instytucji, w tym problemów z jakimi borykają się w trakcie działalności.

Na zakończenie dopytywano o najbardziej optymalny termin szkoleń oraz o formę zajęć (wykres 2 i 3). Z badań wynika, że animatorzy i edukatorzy najchętniej braliby udział w zajęciach organizowanych w godzinach porannych od poniedziałku do piątku (54,8%) lub w szkoleniach piątkowo-sobotnich raz w miesiącu (45,2%). Brakowało zgodności co do formy prowadzonych zajęć. Część ankietowanych wskazała, że woli zajęcia online (46,7%), część że zajęcia stacjonarne byłyby bardziej preferowaną formą (33,3%). Pojedyncze osoby, mając taką możliwość, dodawały, że spotkania hybrydowe lub zamiennie zajęcia online/stacjonarnie byłyby najkorzystniejsze. Centrum Kultury Podgórze odpowiadając na potrzeby potencjalnych uczestników zaplanowało warsztaty/szkolenia w blokach piątkowo-sobotnich raz w miesiącu.

Wykres 2. Najbardziej optymalne dla uczestników bezpośrednich terminy szkoleń

Wykres 3. Najbardziej optymalna dla uczestników forma szkoleń

Wyniki ankiety ex ante

W ramach ewaluacji Programu przeprowadzono dwie ankiety – przed (ex ante) i po (ex post) części szkoleniowej Programu.

Celem pierwszej ankiety było poznanie uczestników szkoleń oraz ich oczekiwań względem Programu. Ankieta, opracowana w wersji elektronicznej, była anonimowa i składała się z 4 pytań otwartych oraz metryczki. Pierwsze pytanie miało charakter ogólny i odnosiło się do całego Programu. Następnie sformułowano po jednym pytaniu odnoszącym się do poszczególnych jego elementów – 1) szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych, 2) „Sieciownika” oraz 3) konkursu projektów. Prośba o wypełnienie ankiety została skierowana mailowo do wszystkich osób, które zgłosiły chęć uczestnictwa w Programie, czyli 46 osób. Przeprowadzona została pomiędzy 14 a 18 lutego 2022 roku, tj. przed rozpoczęciem Programu i jego części szkoleniowej. Odpowiedzi udzieliły 34 osoby, co oznacza zwrotność na poziomie 74%.

Na pierwsze otwarte pytanie, które brzmiało „Co Cię zmotywowało do udziału w Krakowskim Archipelagu Kultury – Programie edukacji kulturowej dla Krakowa?” wszyscy ankietowani udzielili odpowiedzi (tab. 4), w tym 9 osób wskazało na więcej niż jedną motywację. Odpowiedzi zostały zakodowane – odpowiedzi kolejnych respondentów oznaczo A_nr ankiety w kolejności jej przesłania. Ankietowani wskazywali na kwestie związane z motywacją, wiedzą i zainteresowaniem tematyką wielokulturowości, chęcią nawiązania kontaktów w środowisku animatorów i współpracą, wymianą doświadczeń, a także własnym rozwojem zawodowym. Przy czym najczęściej wskazywane były odpowiedzi związane z chęcią własnego rozwoju (10 odpowiedzi), chęcią zdobycia wiedzy (9 odpowiedzi) oraz proponowanym zakresem tematycznym (programem – 8 odpowiedzi). Nieco mniej, bo 6 osób wskazało chęć nawiązania kontaktów. Ponadto, 4 osoby wskazały na chęć nawiązania współpracy, a 3 na udział w I edycji KAK. Wśród odpowiedzi „Inne” 3 osoby wskazały odpowiedź „ciekawość”, a 3 na chęć realizacji własnych projektów. W odpowiedziach dominują te związane z wewnętrznymi motywacjami uczestników, określanymi jako chęć rozwoju

w kontekście zawodowym, chęć zdobycia wiedzy, czy zainteresowanie tematyką wielokulturowości. Mniejsze znaczenie mają dla uczestników takie czynniki, jak udział w I edycji KAK, nawiązanie kontaktów czy współpracy w środowisku krakowskich animatorów. Może to świadczyć, że główne motywacje dotyczą warstwy szkoleniowej KAK, a dopiero w dalszej kolejności elementów związanych z sieciowaniem środowiska.

Tabela 3. Motywacja odbiorców bezpośrednich do udziału w Krakowskim Archipelagu Kultury – Programie edukacji kulturowej dla Krakowa

N=34. Anketowani mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

KATEGORIA	LICZBA ODPOWIEDZI
Chęć rozwoju	10
Program	8
Udział w I edycji KAK	3
Chęć zdobycia wiedzy	9
Chęć nawiązania kontaktów	6
Współpraca	4
Inne	9

Na pytanie drugie dotyczące udziału w szkoleniach, warsztatach, wizytach studyjnych oraz oczekiwaniach względem tej części Programu KAK odpowiedzi twierdzących (dotyczących chęci udziału w tych częściach) udzielili wszyscy

ankietowani (34 osoby) (tab. 4). Przy czym 18 osób wskazało więcej niż jedno oczekiwanie. Dla 22 z 34 osób oczekiwaniem względem części szkoleniowo-warsztatowej Programu było zdobycie wiedzy, a dla 12 osób nawiązanie kontaktów. 8 osób zdecydowało się wziąć udział w Programie ze względu na poszerzenie doświadczeń i kompetencji, także 8 osób wskazało na inne czynniki, takie jak np. inspiracje, dobre praktyki czy atmosferę na spotkaniach. Tylko jedna osoba wskazała, że pozyskanie funduszy na własny projekt jest dla niej motywacją do udziału w Programie. 5 osób nie miało sprecyzowanych oczekiwań względem Programu, co jeden z nich wyraził w następujący sposób: „Nie wiem. Zobaczą co będzie się działo” (ankieta A_25), a inni pisali, że są otwarci na to, co będzie.

Tabela 4. Oczekiwania odbiorców bezpośrednich względem udziału w szkoleniach, warsztatach, wizytach studyjnych

N=34. Ankietowani mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

KATEGORIA	LICZBA ODPOWIEDZI
Wiedza	22
Kontakty	12
Kompetencje	8
Inne	8
Fundusze	1
Brak	5

Na pytanie trzecie „Czy planujesz wziąć udział w spotkaniach „Sieciownika” – miejsca integracji i opracowywania koncepcji wspólnej inicjatywy?” (tab. 5) odpowiedzi twierdzących udzieliło 31 osób, a przeczących 3 osoby (odpowiednio 91% i 9%). Osoby, które odpowiedziały twierdząco poproszono o opisanie oczekiwań względem spotkań „Sieciownika”, a osoby, które zadeklarowały, że nie planują uczestniczyć w spotkaniach poproszono o uzasadnienie swojej odpowiedzi.

Najwięcej, bo 14 osób wskazało na oczekiwania związane z nawiązaniem kontaktów w środowisku krakowskich animatorów, 9 osób na te związane z nawiązaniem współpracy. Na oczekiwanie względem poszerzenia swojej wiedzy wskazało 5 osób, kompetencji 2 ankietowanych. 3 osoby zadeklarowały chęć wzięcia udziału, nie wskazując żadnych konkretnych oczekiwań.

Osoby nieplanujące udziału w „Sieciowniku” motywowały to niedogodnością terminu, brakiem zainteresowania tą formułą Programu czy małą ilością środków na jego realizację.

Tabela 5. Plany odbiorców bezpośrednich odnośnie wzięcia udziału w spotkaniach „Sieciownika” – miejsca integracji i opracowywania koncepcji wspólnej inicjatywy

N=34. Ankietowani mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

KATEGORIA	LICZBA ODPOWIEDZI
Kontakty	14
Współpraca	9
Wiedza	5

Inne	4
Brak	3
Kompetencje	2
Fundusze	0

Na pytanie czwarte „Czy planujesz wziąć udział w konkursie projektów?” odpowiedzi twierdzących udzieliło 29 osób, a przeczących 5 osób (odpowiednio 85% i 15%). Osoby, które odpowiedziały twierdząco poproszono o opisanie oczekiwań względem konkursu projektów, a osoby, które zadeklarowały, że nie planują uczestniczyć w konkursie projektów poproszono o uzasadnienie swojej odpowiedzi.

Wśród osób, które udzieliły odpowiedzi twierdzącej (tab. 6) najwięcej uzasadniło ją chęcią realizacji własnych projektów (7 osób), czerpaniem inspiracji wynikających z przebiegu Programu (jego części szkoleniowo-warsztatowej) 3 osoby. Na inne czynniki takie jak wiedza w zakresie tworzenia projektów, czy uzyskane w toku Programu wsparcie w tym zakresie wskazały 2 osoby. 6 osób nie wskazało żadnych oczekiwań, nikt także nie wskazał na kwestie finansowe.

Osoby nieuczestniczące w konkursie projektów uzasadniały to brakiem czasu na jego realizację (2 osoby), niejasnością zasad zawartych w regulaminie (2 osoby); jedna osoba nie wskazała konkretnego uzasadnienia.

Tabela 6. Oczekiwania odbiorców bezpośrednich względem konkursu projektów

Ankietowani mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

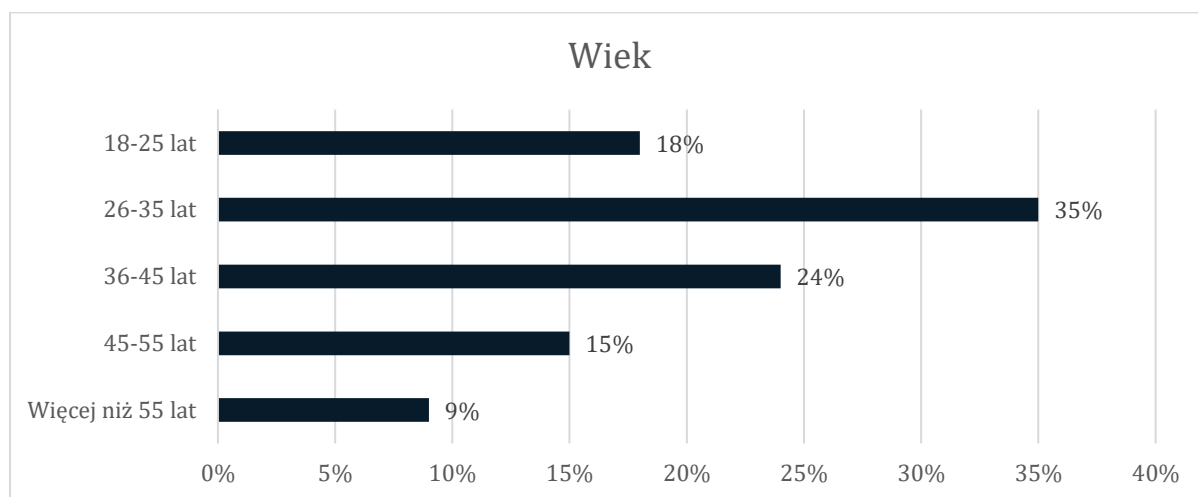
KATEGORIA	LICZBA ODPOWIEDZI
Realizacja własnego projektu	8
Brak	6
Wiedza	5
Inspiracje	3
Wiedza w zakresie projektów	2

Szukając odpowiedzi na pytanie „Kim są / byli uczestnicy II edycji Krakowskiego Archipelagu Kultury”, należy przeanalizować dane metryczkowe (wyk. 4).

Uczestnikami Programu w zdecydowanej większości są kobiety – (31 z 34 ankietowanych). Przeważnie osoby w wieku 26 – 35 lat (12 osób) oraz 36 – 45 lat (8 osób). Najmniej jest uczestników w wieku 56+ (3 osoby).

Wykres 4. Wiek odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)

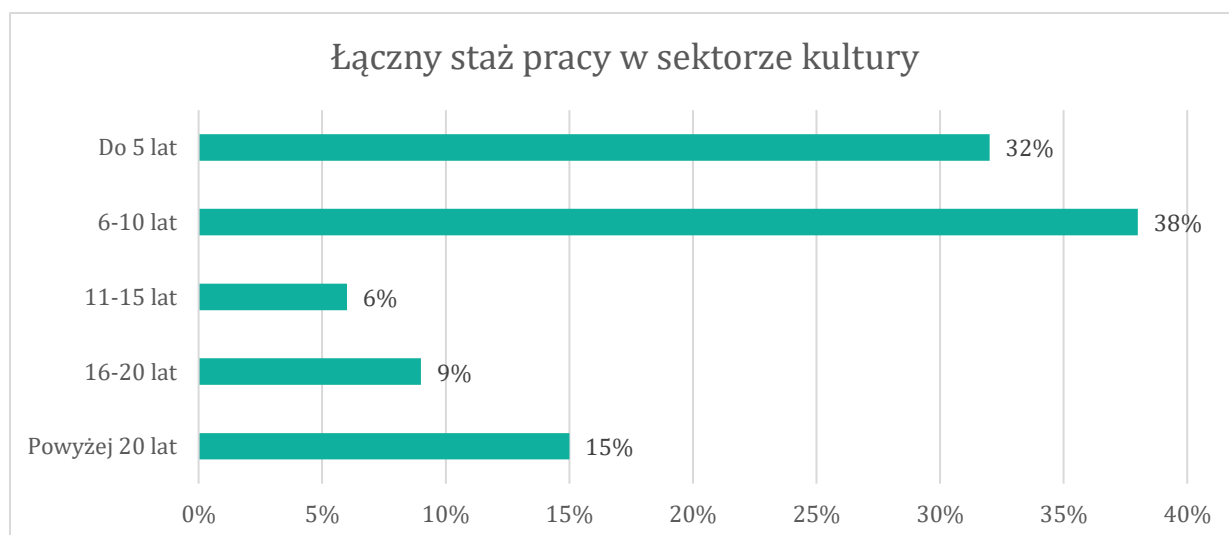
N=34

Jeśli chodzi o staż pracy (wyk. 5) to najczęściej osób wskazało na przedział 6 – 10 lat (13 osób) oraz do 5 lat (11 osób). Najmniej osób biorących udział w II edycji KAK ma staż pracy w przedziale 11–15 lat (2 osoby) oraz 16–20 (3 osoby). 5 osób pracuje w sektorze kultury ponad 20 lat.

Wykres 5. Staż pracy odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)

N=34

Zdecydowana większość ankietowanych to osoby z wyższym wykształceniem 30 z 34 osób. Jedna osoba posiada tytuł doktora, a 3 posiadają średnie wykształcenie. Przy czym nieco więcej niż połowa ankietowanych wskazała, że jest to wykształcenie związane z animacją / edukacją kulturową lub pokrewne (18 osób). Wskazywali przy tym na kierunki artystyczne związane z muzyką (wokalistyka, dyrygentura), literaturą czy historią sztuki. Wśród ankietowanych były też osoby z wykształceniem w dziedzinie teatru (teatrologia, wiedza o teatrze, aktorstwo), sztuką, filmem czy dziennikarstwem. 9 osób wskazało na wykształcenie w obszarze animacji i edukacji kulturowej – 5 osób ukończyło studia pedagogiczne (pedagogika, polonistyka specjalność nauczycielska, czy edukacja artystyczna), 2 osoby studiowały relacje międzykulturowe, 1 kulturoznawstwo i 1 animację kultury. Co trzeci z tych osób (6) wskazała na więcej niż jeden kierunek studiów. Blisko połowa ankietowanych, bo 16 z 34 osób na pytanie „Czy ukończyłaś/ukończyłeś studia lub studium nadające uprawnienia pedagogiczne?” odpowiedział twierdząco.

Tabela 7. Typ organizacji reprezentowanej przez odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)

N=34, niektórzy ankietowani wskazali więcej niż jedną organizację.

TYP ORGANIZACJI	LICZBA
Publiczna instytucja kultury	27
Organizacja pozarządowa	6
Inne	3
Więcej niż jedna organizacja	1

Grupa nieformalna	0
Przedsiębiorca / działalność gospodarcza	0

11 z 34 ankietowanych uczestniczą w Programie po raz drugi, przy czym są to przeważnie pracownicy publicznych instytucji kultury (8 osób) – w tym 5 to przedstawiciele domów kultury. Ogółem uczestnicy Programu reprezentowali przeważnie publiczne instytucje kultury (tab. 7 i 8) (27 z 34 ankietowanych), 5 osób wskazało organizacje pozarządowe, a 2 instytucję oświatową i jedna określiła swoją aktywność zawodową jako „wolny zawód”. Najliczniej reprezentowani w Programie byli przedstawiciele domów kultury 13 osób oraz muzeów i galerii sztuki 9 osób. Wśród innych mniej licznie reprezentowanych instytucji i organizacji kultury były teatry, instytucje edukacyjne (światlica środowiskowa, szkoła), instytucja muzyczna, czy NGO. Wśród uczestników nie było reprezentantów bibliotek.

Tabela 8. Forma prowadzonej działalności przez pracodawcę odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)

N=34, ankietowani wskazali więcej niż jedną organizację.

FORMA PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI	LICZBA
Dom kultury	14
Muzeum / galeria sztuki	9
Inne	6
Teatr	2
Instytucja muzyczna	1

Świetlica środowiskowa	1
Szkoła	1
Młodzieżowy dom kultury	1
Biblioteka	0

Wśród uczestników KAK (tab. 9) przeważały osoby działające na terenie dzielnic: II (5 wskazań) oraz I, VIII, XII (po 4 wskazania). Działalność na terenie wszystkich dzielnic Krakowa wskazały także 4 osoby. Brak natomiast wskazań dzielnic IV, VI, VII, XVI jako miejsca prowadzenia działalności. Analizując więc przestrzenne aktywność uczestników KAK można stwierdzić, że udział w Programie wzięły osoby zawodowo związane z dzielnicami zlokalizowanymi przede wszystkim w Podgórzu (IX – XIII) 13 osób, centrum Krakowa (I i II) 9 osób oraz Nowej Huty (XIV, XV, XVII, XVIII) 9 osób. 9 osób wskazało na więcej niż jedną dzielnicę, a 4 osoby na teren całego Krakowa.

Tabela 9. Dzielnicza działalności zawodowej odbiorców bezpośrednich

N=34, ankietowani wskazali więcej niż jedną dzielnicę.

DZIELNICA	LICZBA OSÓB
Dzielnica I Stare Miasto	4
Dzielnica II Grzegórzki	5
Dzielnica III Prądnik Czerwony	1
Dzielnica IV Prądnik Biały	0
Dzielnica V Krowodrza	1
Dzielnica VI Bronowice	0
Dzielnica VII Zwierzyniec	0

Dzielnica VIII Dębniaki	4
Dzielnica IX Łagiewniki – Borek Fałęcki	3
Dzielnica X Swoszowice	1
Dzielnica XI Podgórze Duchackie	2
Dzielnica XII Bieżanów – Prokocim	4
Dzielnica XIII Podgórze	1
Dzielnica XIV Czyżyny	2
Dzielnica XV Mistrzejowice	2
Dzielnica XVI Bieńczyce	0
Dzielnica XVII Wzgórza Krzesławickie	2
Dzielnica XVIII Nowa Huta	6
Więcej niż jedna dzielnica	9
Wszystkie dzielnice	4

Analiza powyższych danych wskazuje, że uczestnikami II edycji Programu KAK są przeważnie kobiety, z wyższym wykształceniem, z których ponad połowa ukończyła studia związane z animacją czy edukacją kulturową, a nieco mniej posiada także uprawnienia pedagogiczne. Pracują przeważnie w publicznych instytucjach kultury, najczęściej domach kultury i muzeach, zlokalizowanych na terenie dzielnicy XVIII i II. Co trzeci uczestnik bierze udział w Programie po raz drugi.

Jeśli chodzi o motywacje do uczestnictwa tej grupy to były one przede wszystkim związane z rozwojem zawodowym, a w dalszej kolejności z dobrymi doświadczeniami z udziału w pierwszej edycji. Natomiast na pytanie o oczekiwania względem części szkoleniowo warsztatowej w II edycji KAK uczestnicy ci wskazywali na zdobycie wiedzy oraz nawiązanie kontaktów,

w dalszej kolejności na wymianę dobrych praktyk. Nawiązanie kontaktów i współpracy było istotne dla tych, którzy zdecydowali się wziąć udział w spotkaniach „Sieciownika”, a co trzeba podkreślić, były to prawie wszystkie osoby z tej grupy. Prawie wszyscy również zadeklarowali wzięcie udziału w części konkursowej Programu KAK, a ich główną intencją była chęć zaprezentowania własnych pomysłów i realizacji autorskich projektów.

Wyniki ankiety ex post

Celem ankiety ex post – przeprowadzonej po części szkoleniowej było poznanie opinii uczestników i uczestniczek na temat przebiegu zajęć, warsztatów i wizyt studyjnych II edycji KAK. Ankieta, opracowana w wersji elektronicznej, była anonimowa i składała się z 19 pytań, zgrupowanych w 3 sekcjach, z których jedna dotyczyła kwestii organizacyjnych, druga merytorycznych, a trzecią stanowiła tzw. metryczka. Były to przede wszystkim pytania zamknięte, w których respondenci byli proszeni o ocenę poszczególnych aspektów części szkoleniowej KAK w skali od 1 (bardzo źle) do 5 (bardzo dobrze). Ponadto w dwóch sekcjach znalazło się łącznie 5 pytań otwartych, gdzie respondentów poproszono o krótką odpowiedź. Prośba o wypełnienie ankiety została skierowana mailowo do wszystkich osób, które uczestniczyły w Programie, tj. 46 osób, a ponadto informacja o niej była zamieszczona na grupie uczestników KAK na Facebooku. Przeprowadzona została pomiędzy 31 maja a 19 czerwca 2022 roku. Odpowiedzi udzieliły 24 osoby, co oznacza zwrotność na poziomie 52%.

Pytania w sekcji pierwszej (tab. 10) dotyczyły różnych aspektów organizacyjnych części szkoleniowej Programu KAK. Ogólny poziom przygotowania ankietowani ocenili wysoko, przyznając oceny od 3 do 5

w pięciostopniowej skali ocen, przy czym przeważały oceny bardzo dobre. Dało to średnią ocenę na poziomie 4,6. Wynik ten koresponduje z odpowiedziami na pytania otwarte, gdzie często pojawiały się spontaniczne pochwały odnośnie przebiegu tej części Programu. Bieżące kontakty z organizatorami oraz atmosfera podczas spotkań także zostały dobrze ocenione przez ankietowanych. 18 osób oceniło te aspekty na 5 w skali od 1 do 5. Dało to średnią ocen na poziomie 4,7. Nieco słabiej, ale ze średnią ocen powyżej 4, została oceniona przez ankietowanych jasność i zrozumiałość zasad udziału w II edycji KAK oraz upowszechnienie przez organizatorów harmonogramu oraz informacji organizacyjnych. 14 osób z 24 oceniło te aspekty na 5, a odpowiednio 6 i 8 osób na 4. Średnia ocen na pytania o te aspekty wyniosła 4,4. Dwa pytania w tej części ankiety związane były z przyjętą przez organizatorów hybrydową formułą organizacji części szkoleniowej KAK. Jedno z nich dotyczyło sali, w której odbywały się zajęcia i jej wyposażenia. 19 osób oceniło ten aspekt organizacji na 5, a 2 osoby nie dokonały oceny, co można zinterpretować, że uczestniczyły w KAK korzystając wyłącznie ze zdalnej formuły. Natomiast na pytanie o stronę techniczną transmisji szkoleń online 14 osób oceniło ją na 5, a 6 osób na 4. Średnia ocen obu aspektów wyniosła odpowiednio 4,8 i 4,4. Najslabiej zostało ocenione przez ankietowanych rozplanowanie II edycji KAK (długość zajęć, przerwy, dni tygodnia i godziny w jakich odbywały się zajęcia itp.). Jedynie 9 osób oceniło ten aspekt na 5, a tyle samo na 3. Średnia przyznanych ocen wyniosła 3,9.

Tabela 10. Rozkład odpowiedzi udzielonych na pytania dotyczące kwestii organizacyjnych części szkoleniowej KAK

N=24.

L.P	PYTANIE	0*	1	2	3	4	5	ŚRED-NIA
1	Jak oceniasz poziom przygotowania i organizacji II edycji KAK?	0	0	0	5	3	16	4,6
2	Czy zasady udziału w II edycji KAK były jasne i zrozumiałe?	0	0	1	3	6	14	4,4
3	Czy informacje o II edycji KAK (program, harmonogram, kwestie organizacyjne) były upowszechnione przez organizatorów w stopniu zadowalającym?	0	0	2	0	8	14	4,4
4	Jak oceniasz bieżący kontakt z organizatorami II edycji KAK?	0	0	0	2	4	18	4,7
5	Jak oceniasz atmosferę podczas II edycji KAK?	0	0	0	0	6	18	4,7
6	Czy miejsce realizacji zajęć było dobrze przygotowane (sala, wyposażenie techniczne, warunki socjalne etc.)? 0 oznacza brak udziału w stacjonarnej formie zajęć.	2	0	0	1	2	19	4,8
7	Czy zajęcia zdalne były dobrze zorganizowane od strony technicznej? 0 oznacza brak udziału w formie zajęć on-line	0	0	0	4	6	14	4,4
8	Jak oceniasz rozplanowanie II edycji KAK (długość zajęć, przerwy, dni tygodnia i godziny w jakich odbywały się zajęcia itp.)?	0	0	1	9	5	9	3,9

* - oznacza brak udziału w danej części Programu KAK.

Zapytaliśmy ankietowanych co można poprawić w kwestii rozplanowania zajęć – czasu ich odbywania, długości, przerw w trakcie bloków szkoleniowych. 17

osób z 24 podzieliło się swoimi spostrzeżeniami w tym zakresie. Zwracali uwagę, że zajęcia były zorganizowane w bloki, 8 czy 9 godzinne, co ich zdaniem trwało zbyt długo i czasami odbijało się na frekwencji. Sugerowali zmniejszenie liczby godzin szkoleniowych, co w ich opinii odbyłoby się bez straty dla programu. Jedna osoba tak to określiła:

Bardziej skondensować – skrócić wykłady/szkolenia do kwestii najistotniejszych (jako przykład mogę podać wykłady dotyczące judaizmu, w moim przekonaniu zbyt rozbudowane tematycznie, a przez to i czasowo...) (ankieta AN_15)

Brakowało również przerw lub były one zbyt krótkie. Kilka osób jako optymalną organizację zajęć wskazała dni powszednie, a nie weekendy. Zwracano także uwagę, że formuła hybrydowa jest optymalna i pozwala na uczestnictwo, pomimo różnych obowiązków i aktywności w różnym czasie. Jeden z ankietowanych tak to skomentował:

Niestety przy pracy jako pełnoetatowy edukator ciężko było wszystko dobrze zaplanować, ale dzięki możliwości spotkań zdalnych nikt nie był poszkodowany. (ankieta AN_12).

A inny napisał:

dla mnie osobiście uczestnictwo w zajęciach było trudne, ze względu na wiele innych inicjatyw odbywających się w piątki i weekendy, ale rozumiem, że to po prostu z założenia trudne do pogodzenia; super, że zawsze była alternatywa transmisji online. (ankieta AN_22).

Wielu ankietowanych pozytywnie odniosło się do kwestii harmonogramu i rozplanowania zajęć. Zwracali uwagę, że

Czas trwania projektu jest w mojej opinii dobrany odpowiednio do rytmu pracy animatorów kultury. (AN_8).

Ogólny odbiór organizacji był pozytywny, co jeden ankietowany opisał tak:

[...] Nie mam (...) zastrzeżeń co do dni, gdyż wszystko jest kwestią organizacji i priorytetów. Do pozostałych zagadnień również nie mam.

Gratuluje organizatorom i dziękuję za ogrom Państwa pracy włożonej w przygotowanie i przeprowadzenie KAK. (AN_3).

Pytania w sekcji drugiej ankiety dotyczyły kwestii merytorycznych szkoleń i warsztatów w ramach II edycji KAK. Ogólnie można powiedzieć, że ocena w tym zakresie była niższa niż w przypadku kwestii organizacyjnych. Chociaż na pytanie „Czy polecisz udział w kolejnej edycji KAK innym osobom?” średnia ocen wynosiła 4,5, a 16 osób wskazało ocenę 5, a kolejne 5 ocenę 4, to poszczególne aspekty były oceniane niżej. I tak zgodność treści programowych z oczekiwaniami i potrzebami uczestników została przez nich oceniona ogólnie poniżej 4 (dokładnie 3,9), przy czym 10 osób wskazało na ocenę 4, a 7 osób ocenę 5. Ponadto w tym przypadku zróżnicowanie ocen było większe – pojawiały się także oceny 1, 2 i 3, chociaż wskazało je niewiele ankietowanych (łącznie 5 osób). Pytanie o korzyści zawodowe z udziału również zostały ogólnie ocenione przez ankietowanych na poziomie poniżej 4 (także 3,9), chociaż tu zróżnicowanie one było nieco mniejsze – najwięcej osób (9) wskazało na ocenę 4, na ocenę 5 oraz 3 po 7 osób.

Średnia ocen w kolejnych aspektach merytorycznych wynosiła 4 oraz powyżej 4. Na pytanie o inspiracje do podjęcia dalszych działań w zakresie edukacji kulturowej 10 osób wskazało ocenę na 5, a 9 na 4. Średnia wyniosła w tym przypadku 4,1. Podobnie ankietowani ocenili korzyści zawodowe z udziału

w „Sieciowniku”. 15 osób spośród ankietowanych oceniło ten aspekt Programu KAK na 3, 4 i 5, przy czym 7 osób wskazało ocenę 5, a 4 ocenę 4. Nawiązanie nowych kontaktów zawodowych dzięki udziałowi w II edycji KAK ankietowani ocenili na 4. 10 osób wskazało tu na ocenę 5, a 7 na ocenę 4. Był to drugi najlepiej oceniony aspekt w tej części ankiety.

Tabela II. Rozkład odpowiedzi udzielonych na pytania dotyczące kwestii merytorycznych części szkoleniowej KAK

KAK. N=24

L.P.	PYTANIE	0	1	2	3	4	5	ŚREDNIA
1	Czy treść II edycji KAK odpowiadała Twoim oczekiwaniom i potrzebom?	2	1	1	3	10	7	3,9
2	Jak oceniasz korzyści zawodowe z udziału w II edycji KAK?	0	0	1	7	9	7	3,9
3	Czy udział w II edycji KAK zainspirował Cię do podjęcia dalszych działań w zakresie edukacji kulturowej?	0	1	0	4	9	10	4,1
4	Czy udział w II edycji KAK umożliwił Ci nawiązanie nowych kontaktów zawodowych w zakresie edukacji kulturowej?	0	0	2	5	7	10	4,0
5	Jak oceniasz korzyści zawodowe z udziału w spotkaniach „Sieciownika”? 0 oznacza brak udziału w tej formie.	9	0	1	3	4	7	4,1

6	Czy polecisz udział w kolejnej edycji KAK innym osobom?	0	0	1	2	5	16	4,5
---	---	---	---	---	---	---	----	-----

Na pytanie o to, które szkolenia, warsztaty, wizyty studyjne wydały się Ci najbardziej przydatne? (tab. 12) najwięcej osób (16 z 24) wskazało na te dotyczące kreatywności w projektowaniu oferty kulturalnej, prowadzone przez Beatę Kwiecińską i Macieja Dąbrowskiego, twórców Domu Kultury Inspiro; funduszy na kulturę prowadzonych przez Karola Wittelsa z Fundacji Obserwatorium (13 wskazań); oraz podstaw judaizmu, o czym opowiadała Olga Adamowska (11 wskazań). Najmniej przydatne w opinii ankietowanych były zajęcia poświęcone diagnozie lokalnej i badaniom odbiorców oferty kulturalnej, prowadzone przez Karola Wittelsa (jedynie 3 wskazania) oraz spotkanie dotyczące działalności Stowarzyszenia Interkulturalni prowadzone przez Adama Bulandrę (5 wskazań). Pełne zestawienie odpowiedzi znajduje się w poniższej tabeli. Trzeba zwrócić uwagę, że na liczbę wskazań miała wpływ frekwencja na poszczególnych zajęciach, a ta była dość zróżnicowana.

Tabela 12. Zestawienie odpowiedzi na pytanie „Które szkolenia, warsztaty, wizyty studyjne wydały się Ci najbardziej przydatne?”

Ankietowani mogli wskazać dowolną liczbę odpowiedzi. N=24.

L.p.	Temat	Liczba odpowiedzi
1	Kreatywność w projektowaniu oferty kulturalnej, case study działalności instytucji kultury (Beata Kwiecińska i Maciej Dąbrowski) [marzec]	16
2	Fundusze na kulturę (Karol Wittels) [kwiecień]	13

3	Podstawy judaizmu (Olga Adamowska) [marzec]	11
4	Rok obrzędowy w Krakowie. Miejskie i wiejskie źródła tradycji i zwyczajów dorocznych (Małgorzata Oleszkiewicz) [marzec]	10
5	Święta żydowskie (Justyna Arabska) [marzec]	10
6	Warsztaty z tworzenia i prowadzenia inkluzywnych gier miejskich (Urszula Majcher Legawiec) [maj]	10
7	Wizyta studyjna w Centrum Wielokulturowym: „Mapa wielokulturowego Krakowa” (Joanna Malec) [maj]	10
8	Współczesne życie żydowskie w Krakowie i w Polsce (Justyna Arabska) [marzec]	10
9	Empatia i wielokulturowość (Joanna Malec) [maj]	9
10	Kultura wrażliwa, czyli jaka? (Dawid Górny, Kacper Mikocki) [maj]	9
11	Warsztaty symulacyjne uwrażliwiające na sytuację uchodźców (Jakub Kościółek) [maj]	9
12	„KAK co i jak?” (Magdalena Piędel, Karolina Opatowicz, Weronika Śliwiak, Iwona Wernikowska) [luty]	8
13	Koszerność. Jakie są podstawowe zasady koszerności i skąd one się wzięły? (Olga Adamowska) [marzec]	8
14	Teatr żydowski, czyli jaki? (Justyna Arabska) [marzec]	8
15	Tożsamość żydowska a halacha (Olga Adamowska) [marzec]	8
16	Zawiązanie się „Sieciownika” [luty]	8
17	Integracja w praktyce – jak stać się częścią społeczeństwa obywatelskiego? (Joanna Malec) [kwiecień]	7
18	Spółeczeństwo otwarte – teoretyczne modele asymilacji oraz integracji (Karolina Czerska-Shaw) [kwiecień]	7
19	Warsztaty „Porozmawiajmy o swoich korzeniach”	7

	(Małgorzata Oleszkiewicz) [marzec]	
20	Wizyta studyjna w JCC [maj]	6
21	Spotkanie dotyczące działań Stowarzyszenia Interkulturalni.pl (Adam Bulandra) [maj]	5
22	Diagnoza lokalna i badanie odbiorców oferty kulturalnej (Karol Wittels) [kwiecień]	3
23	Inne	0

W sekcji tej znalazły się pytania o to, czego brakowało w tej edycji KAK oraz, które zagadnienia / problemy / tematy można było usunąć bez szkody dla programu. Swoimi spostrzeżeniami i opiniami podzieliło się 9 osób. Ankietowani zwracali uwagę, że wielokulturowość to nie tylko judaizm, ale także np. prawosławie, że brakowało tematyki związanej z kulturą ukraińską czy muzułmańską. W poznawaniu innych kultur, poza wymiarem historycznym czy religijnym ważne jest też poznanie języka czy spotkania z przedstawicielami tych społeczności żyjącymi w Krakowie. Ponadto wskazywano na brak *Przeglądu lokalnych konkursów projektowych, z których krakowskie instytucje mogą korzystać* czy mniej znanych tradycji Krakowa i Galicji. Jeśli chodzi o odpowiedzi na pytanie o to, co można byłoby usunąć bez szkody z programu II edycji KAK to wskazywano na zajęcia zakresu roku obrzędowego czy tych poświęconych judaizmowi (tu konkretnie wskazano teatr żydowski), a także te zajęcia, podczas których odbywały się prezentacje działalności organizacji.

Dobrym podsumowaniem wyników ankiety ex post są odpowiedzi ankietowanych na pytanie „Z jakich powodów polecisz/nie polecisz kolejnych edycji KAK innym osobom?”. 21 osób, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie wypowiadały się w bardzo pozytywny sposób, zwracając uwagę na następujące aspekty realizacji II edycji KAK. Można przyjąć, że te kwestie były dla nich

najistotniejsze w ogólnym odbiorze Programu. W ich opinii Program jest wart polecenia z następujących powodów:

1. Merytorycznej wartości programu, podejmowanej tematyki
2. Doboru prelegentów
3. Atmosfery podczas spotkań
4. Przekazywanej wiedzy
5. Poznania ciekawych ludzi, zawiązania nowych znajomości
6. Możliwość uzyskania dofinansowania na realizację własnych projektów, realizację własnych pomysłów
7. Możliwość rozwoju zawodowego, poszerzenia kompetencji

Jeden z ankietowanych zwrócił też uwagę na przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu:

Polecę udział, ponieważ rozwój jest bardzo ważny. Dodatkowo KAK pozwala na: wzajemne wsparcie, rozmowę o problemach, z którymi spotykają się animatorzy, wymianę informacji, zdobywanie nowych kontaktów, zdobywanie wiedzy i inspiracji, która jest bardzo potrzebna animatorom. Dzisiejszy odbiorca jest bardzo wymagający, obowiązków jest dużo, więc jeśli nie będziemy o siebie dbali, o swój rozwój, podsycanie inspiracji i chęci do działania – łatwo się wypalić zawodowo. (AN_8).

Na końcu ankiety znalazło się pytanie „Jaki temat kolejnej edycji KAK byłby dla Ciebie interesujący?” 20 osób zgłosiło swoje propozycje w tym zakresie. Dotyczyły one takich zagadnień jak:

1. Zarządzanie kulturą – nowoczesne formy promocji, marketing, PR, elementy badań kultury – diagnoza, aktualne trendy w kulturze (5 propozycji).
2. Architektura i dziedzictwo Krakowa (3 propozycje).

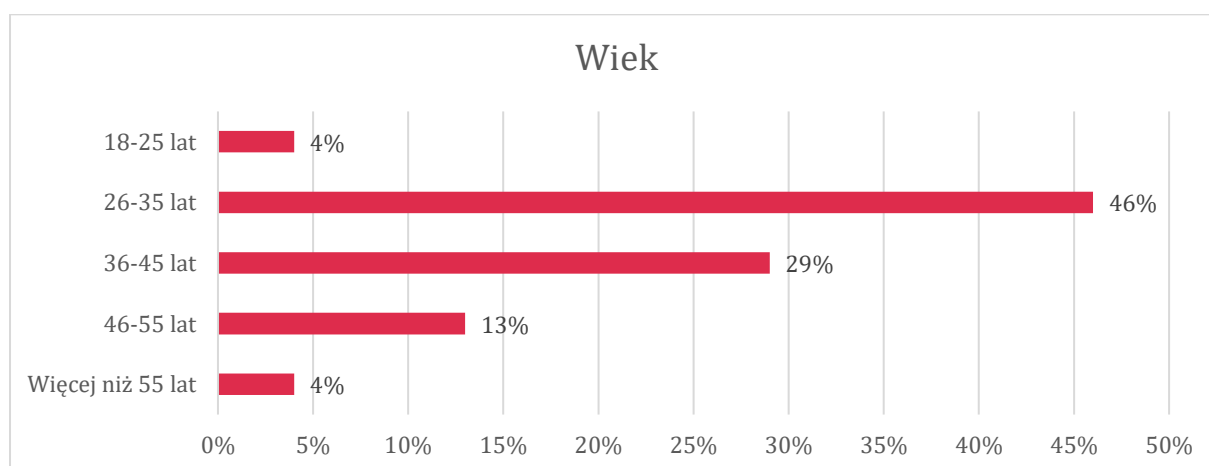
3. Odbiorcy – wskazywano to na konkretne grupy (młodzież, seniorzy) lub zagadnienia docierania do odbiorców komunikacji z nimi (łącznie 3 propozycje).
4. Dostępność w znaczeniu dla osób ze szczególnymi potrzebami (3 propozycje).
5. Ekologia i zrównoważony rozwój (2 propozycje).

A także pojedyncze propozycje dotyczące działań na styku kultury z innymi obszarami, np. praca grupowa, emocje, kultura i arteterapia, turystyka i folklor.

Na koniec warto jeszcze dokonać analizy danych metryczkowych z ankiety ex-post. Na pytania ankiety ex post odpowiedzi udzieliły 23 kobiety i jeden mężczyzna. Najwięcej respondentów (wyk. 6) to osoby w przedziale 26 – 35 lat (11 osób) oraz 36 – 45 lat (7 osób). Najmniej respondentów było w przedziale wieku 18 – 25 lat (1 osoba) oraz powyżej 55 lat (2 osoby).

Wykres 6. Wiek odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)

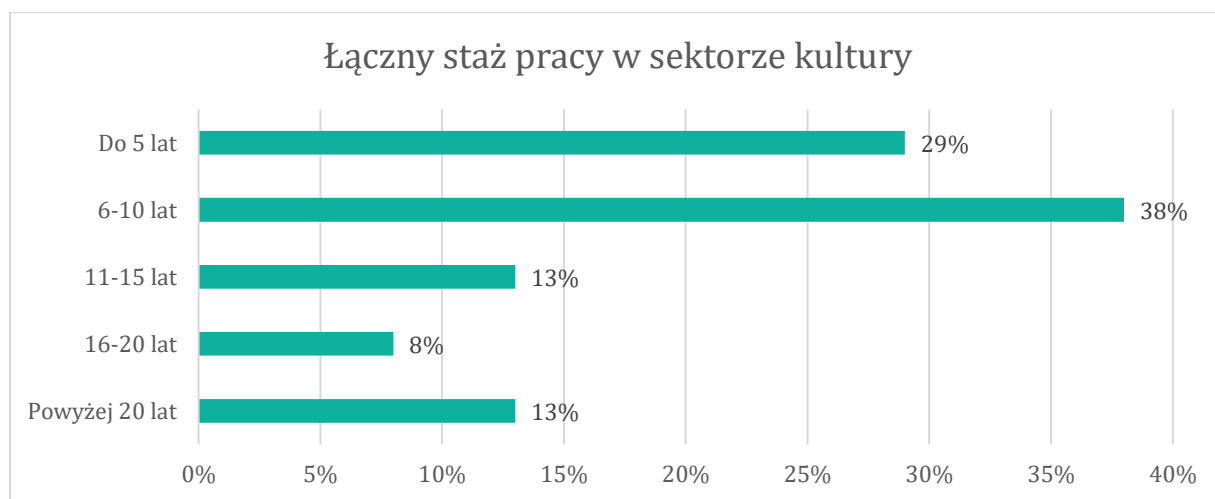
N=24

Jeśli chodzi o staż pracy (wyk. 7) to najczęściej osób wskazało na przedział 6 – 10 lat (9 osób) oraz do 5 lat (7 osób). Najmniej osób biorących udział w II edycji KAK ma staż pracy w przedziale 16 – 20 lat (2 osoby).

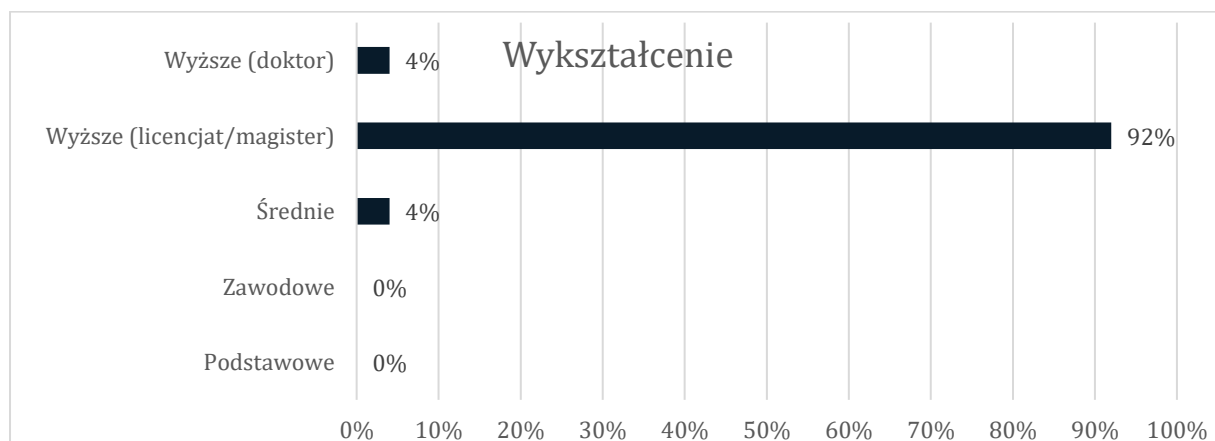
Wykres 7. Staż pracy odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)

N=24

Wykres 8. Wykształcenie odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)

N=24

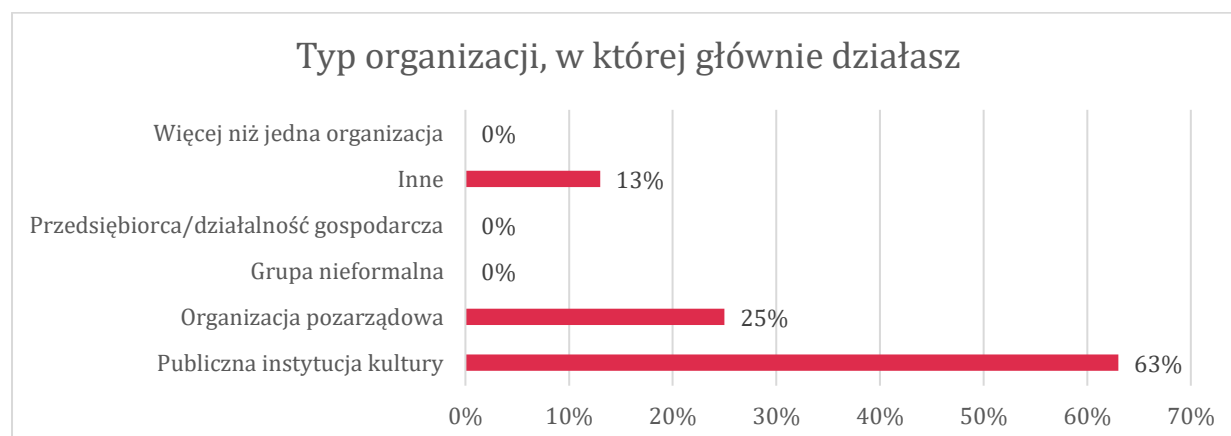

Zdecydowana większość ankietowanych to osoby z wyższym wykształceniem (wyk. 8) 21 z 24 osób. Jedna osoba posiada tytuł doktora i jedna posiada średnie wykształcenie. Przy czym połowa ankietowanych wskazała, że jest

to wykształcenie związane z animacją / edukacją kulturową lub pokrewne (12 osób). Wskazywali na kierunki artystyczne związane z muzyką czy rzeźbą oraz edukacją artystyczną i historią sztuki. Wśród ankietowanych były też osoby z wykształceniem w dziedzinie komunikacji społecznej oraz zarządzania kulturą. 5 osób wskazało na wykształcenie w obszarze animacji i kulturoznawstwa. Połowa ankietowanych, bo 12 z 24 osób na pytanie „Czy ukończyłaś/ukończyłeś studia lub studium nadające uprawnienia pedagogiczne?” odpowiedział twierdząco. 10 z 24 osób brało udział w I edycji KAK w roku 2021, przy czym ponad połowa (6 osób) pracownicy publicznych instytucji kultury, – w tym 5 to przedstawiciele domów kultury. Ogółem (wyk. 9) uczestnicy Programu reprezentowali przeważnie publiczne instytucje kultury (15 z 24 ankietowanych), 6 osób wskazało organizacje pozarządowe. Najliczniej reprezentowani w Programie (wyk. 10) byli przedstawiciele domów kultury 8 osób oraz muzeów i galerii sztuki 5 osób. Wśród innych mniej licznie reprezentowanych instytucji i organizacji kultury były teatry, instytucje edukacyjne (światlica środowiskowa, szkoła), instytucja muzyczna, czy NGO. Brak było przedstawicieli bibliotek czy instytucji muzycznych. Szczegółowe dane w tym zakresie prezentują zamieszczone poniżej tabele.

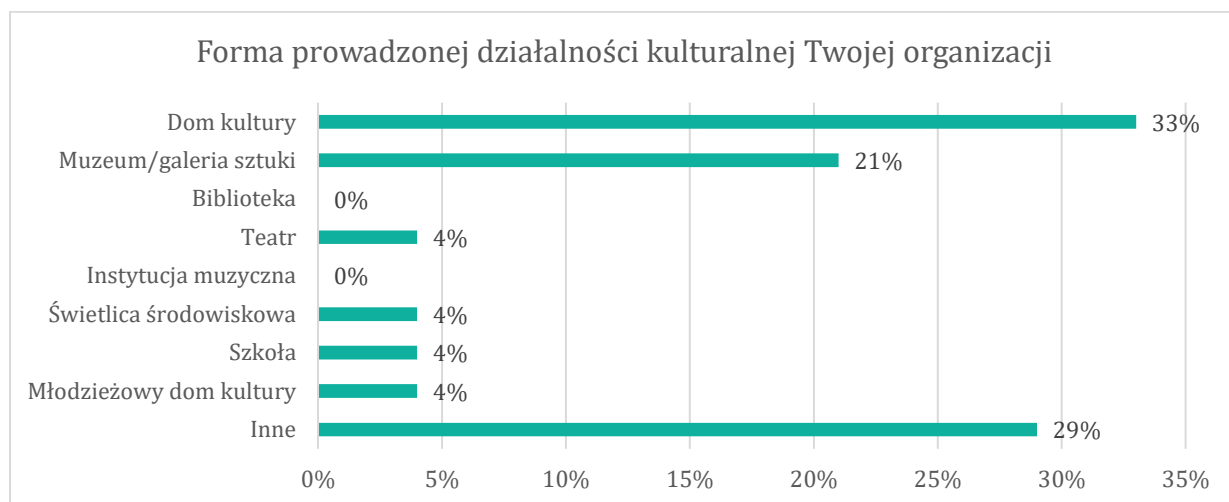
Wykres 9. Typ organizacji reprezentowanej przez odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)

N=24

Wykres 10. Forma prowadzonej działalności przez pracodawcę odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)

N=24

Jeśli chodzi o dzielnice, w których ankietowani prowadzili swoją aktywność w zakresie animacji i edukacji kulturowej to najwięcej osób (5) wskazało dzielnicę XIII (Podgórze), 4 osoby wskazały na dzielnice XII i XVIII oraz więcej niż jedna dzielnica. 3 osoby wskazały, że działają na terenie całego Krakowa, brak wskazań dotyczy 7 z 18 krakowskich dzielnic.

Tabela 13. Dzielnica działalności zawodowej odbiorców bezpośrednich

N=24. Ankietowani mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

L.p.	Dzielnica	Liczba osób
1	Dzielnica I Stare Miasto	2
2	Dzielnica II Grzegórzki	1
3	Dzielnica III Prądnik Czerwony	0
4	Dzielnica IV Prądnik biały	0
5	Dzielnica V Krowodrza	1

6	Dzielnica VI Bronowice	1
7	Dzielnica VII Zwierzyniec	0
8	Dzielnica VIII Dębniaki	2
9	Dzielnica IX Łagiewniki – Borek Fałęcki	2
10	Dzielnica X – Swoszowice	0
11	Dzielnica XI Podgórze Duchackie	2
12	Dzielnica XII Bieżanów – Prokocim	4
13	Dzielnica XIII Podgórze	5
14	Dzielnica XIV Czyżyny	0
15	Dzielnica XV Mistrzejowice	2
16	Dzielnica XVI Bieńczyce	0
17	Dzielnica XVII Wzgórza Krzesławickie	0
18	Dzielnica XVIII Nowa Huta	4
19	Więcej niż jedna dzielnica	4
20	Wszystkie dzielnice	3

Profil uczestnika II edycji KAK:

- Kobieta,
- Posiada wykształcenie wyższe (w tym co druga osoba z wykształceniem kierunkowym),
- Pracuje w publicznej instytucji kultury,
- Co trzecia osoba bierze udział w KAK po raz drugi.

Wywiad grupowy z prowadzącymi szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne

Planowano przeprowadzić wywiad grupowy z prowadzącymi szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne. Z powodu trudności z zebraniem grupy badawczej ostatecznie przeprowadzono z trzema osobami wywiady pogłębione częściowo ustrukturalizowane. Celem wywiadów było zidentyfikowanie mocnych i słabych stron organizacji Krakowskiego Archipelagu Kultury z perspektywy osób zaangażowanych w ten proces. Skoncentrowano się głównie na aspektach merytorycznych programu, aspektach technicznych i komunikacyjnych między prowadzącymi szkolenia, warsztaty i wizyty studyjne a pracownikami Centrum Kultury Podgórze – czyli koordynatorami programu edukacji kulturowej dla Krakowa.

Temat wiodący, jakim jest „wielokulturowość” był znany w momencie rozpoczęcia KAK. Rozmówcy jednak podkreślali, że podczas spotkania organizacyjnego prowadzący mogli zaproponować szczegółowe zagadnienia, które będą rozwijać w trakcie szkoleń. Spotkanie to było pozytywnie ocenione przez rozmówców, bo jak wskazał jeden z nich

w trakcie spotkania poznaliśmy koncepcję całego programu. Mogliśmy opowiedzieć o naszym pomysśle, ale też spojrzeć szerzej i wspólnie ustalić który z prowadzących jakim zakresem się będzie zajmował. Dzięki temu mniej więcej wiedzieliśmy czego się spodziewać po sobie nawzajem [FG1 3].

Prowadzący zostali poinformowani kto będzie odbiorcą warsztatów i szkoleń. Choć jak przyznał jeden rozmówca:

wiedzieliśmy od początku, że to będą pracownicy instytucji kultury, aczkolwiek nie pracując z tą grupą być może wiedzieliśmy o niej za mało. (...) Momentami miałam wrażenie że przekonujemy przekonanych, co przejawiało się w tym, że mało było dyskusji, bo raczej wszyscy się ze sobą zgadzaliśmy [FGI 3].

Inny rozmówca z kolei zwrócił uwagę na to, że specyfika uczestników wymuszała dobór aktywnych metod prowadzenia zajęć. W każdym razie takie było pierwotne założenie, że spotkania o charakterze wykładowym, teoretycznym będą jedynie wstępem do zajęć warsztatowych. Rozmówcy jednak bardzo negatywnie wypowiadali się na temat hybrydowej wersji zajęć, która uniemożliwiała interakcje, dialog. Jeden z rozmówców tak to skomentował:

Forma zdalna upośledza interakcje. Mówiący przyjmuje rolę tylko mówiącego, natomiast słuchacze najczęściej przyjmują rolę tylko słuchających i mało angażują się w proces, który z natury rzeczy powinien być dialogiem, a prowadzi do wycofania [FGI 1].

Rozmówcy zwracali też uwagę, że nie byli do końca świadomi, a także w pełni przygotowani na to, że zajęcia będą hybrydowe. Dość szybko musieli się dostosować do sytuacji i zmieniać koncepcję zajęć, w konsekwencji czego *nie służyło to osiągnięciu celom jakie myśmy sobie zakładali na początku [FGI 1].* Rozmówcy wskazywali także uwagę na to, że hybrydowa forma zajęć miała duży wpływ na frekwencję w trakcie zajęć stacjonarnych. Jeden z rozmówców negatywnie odniósł się do tego, że przygotowywał zajęcia dla grupy 15-20 osobowej, tymczasem przyszło 5 osób, więc niektóre zaplanowane działania nie mogły się odbyć w tak nielicznej grupie.

Rozmówcy negatywnie wypowiadali się na temat harmonogramu zajęć, który był w trakcie programu zmieniamy. Pewne punkty programu były

redukowane w stosunku do pierwotnych planów, ponieważ pojawiały się kolejne pomysły, które trzeba było zmieścić w czasie i w danym terminie. Zdaniem rozmówców nie przewidziano ponadto bezpiecznych czasowo przerw, co powodowało, że jeśli jakieś zajęcia się przedłużyły to kolejne musiały być skracane, choćby dlatego, że uczestnicy byli już zmęczeni całodniowym udziałem w spotkaniach. Jeden z rozmówców negatywnie ocenił również to, że sami uczestnicy byli zbyt późno informowani o zmianach w harmonogramie, np. że wybrane punkty programu odbędą się jedynie w formie stacjonarnej.

Dopytując o ocenę obsługi technicznej, zdania były podzielone. Jeden rozmówca zwracał uwagę na liczne problemy techniczne np. z udostępnianiem prezentacji i pokazywaniem wybranych stron internetowych tak by były widoczne zarówno dla osób siedzących na sali jak i tych przed ekranami komputerów. Inny rozmówca z kolei podkreślał, że dużym komfortem pracy było to, że sprzęt i jego obsługa była zapewniona oraz że był dostępny na miejscu catering.

Rozmówcy pozytywnie ocenili komunikację z pracowniczkami Centrum Kultury Podgórze. Choć jeden rozmówca zwrócił uwagę na pewne nieporozumienia (np. dotyczące formy prowadzonych zajęć) to twierdził, że winę ponosili za to prowadzący, którzy w natłoku obowiązków zaniedbali pewne kwestie. Pozytywnie wypowiadano się natomiast na temat pracy pracowniczek CKP, odpowiedzialnych za realizację programu, które dbały o komunikację. Prowadzący mogli liczyć zarówno na kontakt telefoniczny jak i mailowy, uzyskując na każde pytanie rzeczową odpowiedź.

Rozmówcy chętnie formułowali rekomendacje na przyszłość. Wśród tych najczęściej pojawiających się była organizacja spotkań przede wszystkim w formie stacjonarnej, ale również z dużym naciskiem na spotkania warsztatowe/szkoleniowe, a nie teoretyczne. Sugerowano również by bardziej

zadbać o ramy czasowe. Pilnować założonych godzin i dyscyplinować prowadzących. Zdaniem rozmówców ważne jest by harmonogram poszczególnych zajęć był odpowiednio poukładany, by nie było dużego przeskoku tematycznego pomiędzy nimi. Cenne byłoby też przeprowadzenie okrojonych badań wśród uczestników, ale przed prowadzonymi zajęciami by poznać co wiedzą na dany temat i co by ich interesowało w danym zakresie.

Obserwacja w trakcie szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych

Prowadzenie ewaluacji KAK metodą bezpośredniej obserwacji jawnej w trakcie warsztatów, szkoleń i wizyt studyjnych dało możliwość wglądu w opisywane wydarzenia i pozwoliło na ich lepsze zrozumienie. Dodatkowo ze względu na to, że obserwacja była prowadzona zarówno on-line jak i stacjonarnie, można było bliżej przyjrzeć się obu tym formom realizacji zajęć. Wielość badaczy pozwoliła na uzyskanie dodatkowej triangulacji badań i spojrzenie na procesy z różnych perspektyw. By dokonać standaryzacji prowadzonych badań skonstruowano formularz obserwacji (dostępny on-line), w którym poszczególni badacze wskazywali: datę, miejsce i nazwę szkolenia, nazwisko prowadzącego_ej, liczbę uczestników i dane obserwatora. Poza tym odpowiadali na pytania zamknięte, podzielone na pięć aspektów (tożsamy z przedmiotem badań):

- aspekty techniczne (I) – w podziale na wydarzenia on-line i off-line
- aspekty merytoryczne (II)
- aspekty komunikacyjne (III)
- aspekty formalno-prawne (IV)
- aspekty integracyjne (V)

Oprócz tego po ocenie każdego z aspektów możliwe było sformułowanie dodatkowej odpowiedzi w pytaniu otwartym "Uwagi dodatkowe". Łącznie zgromadzono 35 obserwacji.

Analizując zgromadzone dane dotyczące aspektów technicznych (tab. 14) można zauważyć, że około połowa ze spotkań nie zaczynała i nie kończyła się zgodnie z zaplanowanym czasem. Jeśli były to drobne przesunięcia (do 15 minut) wynikające z oczekiwania na przybycie uczestników, niewielkich problemów technicznych, które udawało się szybko rozwiązać lub przedłużania zajęć ze względu na odpowiedzi na pojawiające się pytania, to z perspektywy uczestnika nie stanowiło to zbyt dużego problemu. Warto jednak uczulić prowadzących na to ile czasu na realizację zajęć mają oraz, że przed/po nich odbywają się inne zajęcia, tak żeby mogli lepiej rozplanować czas swojej pracy. Obserwatorzy zwracali również uwagę na problemy techniczne, które pojawiały się podczas transmisji on-line (brak powiększenia prezentacji na cały ekran, brak głosu spowodowany tym, że pytanie z sali nie były zadawane do mikrofonu, złe wykadrowanie obrazu z kamery, tracenie połączenia przez uczestników on-line). Warto zwrócić większą uwagę na komfort odbioru uczestników on-line i na bieżąco go monitorować. Obserwatorzy podkreślali jednak, że nawet jeśli pojawiały się problemy techniczne, to zawsze podejmowano próbę ich rozwiązania. Kolejną kwestią są przerwy, w przypadku 63% spotkań on-line i 73% spotkań stacjonarnych nie przewidziano przerwy, co negatywnie wpłynęło na ergonomię pracy. Warto jednak wspomnieć, że czasem z przerwy rezygnowano, bo uczestnicy nie widzieli takiej potrzeby. Należałoby jednak rozważyć by, szczególnie przy dłuższych spotkaniach, wprowadzić obowiązkowe przerwy – sprzyjają one nie tylko większemu skupieniu uczestników, ale także ich integracji, gdyż w trakcie przerw jest miejsce na nieformalne rozmowy. Badacze podkreślali, że prezentowane materiały były w zdecydowanej większości czytelne, a platforma

została odpowiednio dobrana do formuły spotkania on-line. Również przestrzeń spotkań stacjonarnych była bardzo dobrze przygotowana (organizatorzy zapewnili napoje i poczęstunek). Niestety niewielka część wykładowców zaproponowała możliwość przesłania dodatkowych informacji (prezentacji, linków) po spotkaniu.

Tabela 14. Aspekty techniczne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych

l.p.	ASPEKTY I	OCENA			
		ON-LINE (a)		OFF-LINE (b)	
		TAK	NIE	TAK	NIE
1	Czy spotkanie zaczęło się o wyznaczonej porze?	50%	50%	60%	40%
2	Czy spotkanie trwało tyle ile założono?	53%	47%	57%	43%
3	Czy występowały problemy techniczne?	37%	63%	27%	73%
4	Czy podjęto próbę rozwiązania problemów technicznych?	100%	0%	100%	0%
5	Czy przewidziano przerwę?	37%	63%	56%	44%
6	Czy prezentowane materiały były czytelne?	84%	16%	85%	15%
7a	Czy platforma została dobrana właściwie do formy spotkania?	95%	5%	-	-
7b	Czy przestrzeń była dobrana właściwie do formy spotkania?	-	-	100%	0
8	Czy po spotkaniu przewidziano możliwość otrzymania materiałów?	6%	94%	33%	67%
9b	Czy przestrzeń była przygotowana właściwie do spotkania?	-	-	100%	0
10b	Czy materiały warsztatowe były dostępne?	-	-	67%	33%

W kontekście aspektów merytorycznych (tab. 15) blisko połowa wykładowców nie przedstawiła planu spotkania, więc uczestnicy nie mogli do końca wiedzieć czego się spodziewać. Blisko jedna trzecia prowadzących źle rozplanowała czas spotkania, wynikiem czego było kończenie przed czasem, znaczne przedłużenie spotkania lub pominięcie zaplanowanych treści. Duża część zajęć miała formę wykładów, bez uwzględnienia metod angażujących uczestników. Ponad połowa zajęć nie zawierała komponentu dotyczącego możliwości praktycznego wykorzystania prezentowanych treści. Prawie zawsze przewidziano jednak możliwość zadawania pytań. Aby w większym stopniu zrealizować cel jaki przyświeca KAK, bardziej odpowiednie byłoby wykorzystanie formuły konwersatorium lub warsztatów, w trakcie których uczestnicy mogliby również wymieniać się swoimi doświadczeniami dotyczącymi pracy w kulturze. Z perspektywy obserwatorów najmniej interesujące były te wykłady, w trakcie których poszczególne organizacje opowiadały tylko o prowadzonej przez siebie działalności (to spostrzeżenie potwierdzają również wyniki badań prowadzonych wśród uczestników bezpośrednich KAK).

Tabela 15. Aspekty merytoryczne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych

l.p.	ASPEKTY MERYTORYCZNE (II)	OCENA	
		TAK	NIE
1	Czy prowadzący przedstawił plan spotkania? (n=33)	49%	51%
2	Czy wykorzystano różnorodne techniki prowadzenia spotkania? (n=35)	49%	51%
3	Czy wykorzystano metody angażujące uczestników? (n=34)	29%	71%
4	Czy tytuł odpowiadał treści spotkania? (n=35)	94%	6%

5	Czy przewidziano możliwość zadawania pytań? (n=35)	97%	3%
6	Czy prowadzący podjął próbę wyczerpującej odpowiedzi na pytania? (n=33)	100%	0%
7	Czy spotkania zawierały komponent dotyczący możliwości praktycznego wykorzystania prezentowanych treści? (n=32)	44%	56%
8	Czy czas spotkania był dobrze rozplanowany? (n=33)	70%	30%

Jeśli chodzi o aspekty komunikacyjne (tab. 16) to w opinii obserwatorów prawie wszyscy prowadzący przekazywali informacje w sposób jasny i zrozumiały oraz mieli dobry kontakt z uczestnikami (odpowiedzi negatywne dotyczą obserwacji podejmowanych on-line, gdzie nawiązanie kontaktu jest zdecydowanie utrudnione). W trakcie 65% spotkań ich uczestnicy byli zachęcani przez prowadzących do interakcji. W przypadku $\frac{1}{3}$ zajęć zabrakło tego typu motywacji ze strony prowadzących, połowa tych spotkań miała miejsce on-line. Widać zatem wyraźnie, że możliwość interakcji i utrzymania dobrego kontaktu z uczestnikami podczas zajęć on-line jest zdecydowanie utrudniona. 81% z przeprowadzonych spotkań rozpoczęło się wstępem i przedstawieniem prowadzącego (zwykle robił to on sam), jednakże w wypadku ok. 75% wykładów lub warsztatów prowadzący nie podsumowali spotkania i nie poprosili o informację zwrotną. Niewiele osób pozostawiło także swoje informacje kontaktowe. Te aspekty wymagałyby uspoźnienia i wypracowania jednolitych zasad obowiązujących wszystkich wykładowców. Organizatorzy zdecydowanie nie wykorzystali także okazji do informowania o innych elementach programu KAK (miało to miejsce tylko w trakcie ok. $\frac{1}{4}$ spotkań). Być może opowiedzenie o tematyce kolejnego spotkania i zachęcenie odbiorców do udziału pozytywnie wpłynęłoby na frekwencję.

Tabela 16. Aspekty komunikacyjne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych

l.p.	ASPEKTY KOMUNIKACYJNE (III)	OCENA	
		TAK	NIE
1	Czy uczestnicy byli zachęcani do podjęcia interakcji? n=34	65%	35%
2	Czy prowadzący miał dobry kontakt z uczestnikami? n=35	89%	11%
3	Czy prowadzący przekazywał informacje w sposób jasny i zrozumiały? n=35	97%	3%
4	Czy przewidziano wstęp i przedstawienie prowadzącego? n=32	81%	19%
5	Czy informowano o innych elementach programu KAK? n=32	28%	72%
6	Czy prowadzący zostawił kontakt do siebie? n=32	37,5%	62,5%
7	Czy prowadzący poprosił o informację zwrotną? n=35	26%	74%
8	Czy podsumowano spotkanie? n=33	24%	76%

Obserwacji podlegały także aspekty formalno-prawne (tab. 17), które w większości wynikały z zapisów regulaminu. Załedwie na 17 obserwowanych spotkaniach przedstawiano informacje o aspektach formalnych KAK, w większości (65%) nie były one sformułowane w jasny sposób. Lista obecności była dostępna na większości – 65% spotkań (należy przy tym zaznaczyć, że mogło się zdarzyć, iż obserwatorzy nie zauważyli momentu sprawdzania obecności). Załedwie na 6% spotkań zbierano oświadczenia o stanie zdrowia z uwagi na to, że wymóg ten wycofano po kilku spotkaniach. Załedwie na połowę (55%) spotkań uczestnicy przychodzili punktualnie i wychodzili wraz z ich zakończeniem (64%). Należy jednak

zaznaczyć, że większość uczestników przepraszała za spóźnienie lub podawała powód dla którego musiała wyjść przed czasem. W większości (68%) brali aktywny udział w spotkaniach, chociaż należy zaznaczyć, że częściej działo się to w trakcie spotkań stacjonarnych niż on-line. Zdaniem obserwatorów uczestnicy spotkań przestrzegali powszechnie przyjętych zasad współżycia społecznego.

Tabela 17. Aspekty formalno-prawne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych

l.p.	ASPEKTY FORMALNO-PRAWNE (IV)	OCENA	
		TAK	NIE
1	Czy w sposób jasny przedstawiono informacje nt. aspektów formalnych? n=17	35%	65%
2	Czy lista obecności była dostępna? n=20	65%	35%
3	Czy zbierano oświadczenia o stanie zdrowia? n=17	6%	94%
4	Czy uczestnicy byli punktualni? n=31	55%	45%
5	Czy uczestnicy wychodzili przed zakończeniem spotkania? n=28	46%	64%
6	Czy uczestnicy brali aktywny udział w spotkaniu? n=31	68%	32%
7	Czy uczestnicy przestrzegali powszechnie przyjętych zasad współżycia społecznego? n=30	97%	3%

Bardzo istotnym elementem Krakowskiego Archipelagu Kultury była integracja uczestników (tab. 18). Ten aspekt w opinii obserwatorów został oceniony najslabiej. Zaledwie w przypadku ¼ spotkań przewidziano czas na nieformalne rozmowy. Negatywnie na ten aspekt wpływał także brak przerw lub ich skracanie. W trakcie ⅓ spotkań uczestnicy mieli możliwość podjęcia

aktywności sprzyjających ich wzajemnemu poznaniu się, a na ponad połowie z nich istniała możliwość wymiany doświadczeń lub opowiedzenia o nich. Tylko na 36% spotkań prowadzący zadbali o zróżnicowanie uczestników w trakcie pracy grupowej, jednak należy tutaj zaznaczyć, że liczba obserwowanych spotkań w trakcie których istniała możliwość pracy grupowej była niewielka i wynosiła 11. W trakcie podobnego odsetka spotkań (33%) przewidziano aktywności zachęcające do współpracy.

Tabela 18. Aspekty integracyjne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych

l.p.	ASPEKTY INTEGRACYJNE (V)	OCENA	
		TAK	NIE
1	Czy przewidziano czas i miejsce na nieformalne rozmowy? n=29	24%	76%
2	Czy przewidziano aktywności sprzyjające poznaniu się uczestników? n=32	31%	69%
3	Czy istniała możliwość wymiany doświadczeń lub opowiedzenia o nich? n=31	52%	48%
4	Czy prowadzący zadbał o zróżnicowanie uczestników podczas pracy grupowej (osoby z różnych organizacji)? n=11	36%	64%
5	Czy przewidziano aktywności zachęcające do współpracy? n=24	33%	67%

Inicjatywy/projekty – wywiady indywidualne

W okresie od lipca do października 2022 r. przeprowadzonych zostało pięć indywidualnych wywiadów pogłębionych częściowo ustrukturyzowanych

z autorkami inicjatyw/projektów indywidualnych. Rozmowy te odbywały się stacjonarnie lub online po zakończeniu danej inicjatywy/projektu i objęły połowę zaangażowanych w tą część KAK animatorek i edukatorek. Osoby te pozytywnie wypowiadały się na temat organizacji oraz wsparcia w trakcie realizacji projektów ze strony pracowniczek Centrum Kultury Podgórze. Podkreślano ich gotowość do pomocy oraz świetną komunikację i dostępność (zarówno na miejscu w trakcie spotkań w ramach programu, jak i drogą mailową lub telefoniczną). Także możliwość indywidualnej konsultacji projektów została oceniona bardzo pozytywnie, "bardzo na plus jako element programu" [IDI_4]. W kwestiach komunikacyjnych zwracano przy tym równocześnie uwagę na brak aktywności na grupie na Facebooku przeznaczonej dla uczestników KAK. Od strony organizacyjnej często zwracano uwagę na trudności, jakie rodził plan warsztatów i szkoleń w dwóch jego aspektach. Pierwszym było zbyt długie trwanie zajęć w ciągu jednego dnia – osiem godzin spotkań pod rząd sprawiało, że wiele osób nie brało udziału we wszystkich elementach planu na dany dzień bądź nie korzystało z nich w pełni z racji zmęczenia. Drugim problemem były niespodziewane, a często pojawiające się w ostatniej chwili zmiany w harmonogramie. Choć wiele z nich było nieprzewidzianych, wskazywano zwłaszcza na warsztat, który nie odbył się stacjonarnie w pierwotnym terminie z racji zbyt małej ilości osób na sali jako sytuację, której można było zapobiec poprzez wcześniejsze poinformowanie uczestników programu o wymaganej ich liczbie, koniecznej do przeprowadzenia zajęć. Jak zwróciła uwagę jedna z badanych:

I to już było samo problematyczne dla uczestników, że ktoś dostając w lutym rozpiszkę wiedział, że w soboty, weekendy, piątki, i jak coś się zmienia to okazuje się, że np. połowa grupy nie może wziąć udziału, bo nie było tego w harmonogramie [IDI_1].

Od strony technicznej różnie oceniano możliwość uczestniczenia w warsztatach i szkoleniach zarówno stacjonarnie w siedzibie CKP, jak i online. Zwracano uwagę, że ta druga forma z jednej strony umożliwiała uczestnictwo w spotkaniach w sytuacjach, kiedy obecność offline była niemożliwa lub utrudniona, z drugiej strony nie było to doświadczenie "w pełni", a wielu prowadzących miało trudności w obliczu konieczności prowadzenia spotkania równocześnie dla uczestników zdalnych i stacjonarnych.

Treść i sposób przekazywania wiedzy przez prowadzących ogólnie został oceniony pozytywnie – wskazywano zwłaszcza na ciekawe i dobrze poprowadzone spotkanie z przedstawicielami Fundacji Kultura Bez Barrier. Korzystnie oceniano spotkania także jako źródła wiedzy na temat tego, gdzie potencjalnie szukać dalszych informacji w danym temacie. Od strony merytorycznej badani zwracali uwagę na powtarzanie się niektórych treści, jak również brak aplikowalności niektórych spotkań. Zwłaszcza pojawiające się niekiedy informacje na temat bieżącej działalności organizacji, której przedstawiciele prowadzili warsztaty lub szkolenia wskazywane były jako niepotrzebne – zajmujące zbyt dużo czasu, a przy tym nieprowadzące do praktycznego przełożenia tych informacji dla uczestników. Jedna z badanych zwróciła uwagę na pewne braki w zakresie obecnej sytuacji (zwłaszcza w obliczu wojny w Ukrainie), jak również skupienie na kwestiach "akademickich" zamiast społecznych – na przykład podczas zajęć o społeczności żydowskiej przekazano sporo informacji o historii oraz świętach, ale brakowało ich o przyczynach napięć społecznych i sposobach ich rozwiązywania, co uznane zostało za sprawę dla animatorów i edukatorów istotną. Pewnym problemem był także zróżnicowany poziom wiedzy uczestników w KAK w poszczególnych obszarach. Wskazywano, że niektórzy – np. długoletni pracownicy instytucji kultury – od dawna posiadali informacje w omawianych zakresach, natomiast inni – np. członkowie niedawno

powstałych fundacji lub nowi pracownicy instytucji – słyszeli o nich po raz pierwszy. Nie zawsze prowadzącym udało się uwzględnić w swoim wywodzie tę różnicę.

Wspomniane wcześniej konsultacje projektów były także oceniane jako pomocne z perspektywy formalno-prawnej – “Centrum Kultury Podgórze się totalnie wywiązało z tego zadania” [IDI_2]. Aspekty te uznane zostały za przedstawione w sposób zrozumiały i jasny:

Bardzo przejrzyste, myślę, że niespecjalnie skomplikowane. Myślę, że nie było potrzeby skomplikowania ani regulaminów, ani procedur związanych z rozliczeniem [IDI_3].

Sugerowano przy tym pewne zmiany w tym zakresie. Po pierwsze – zmniejszenie znaczenia punktów, jakie otrzymywane były z racji obecności na warsztatach i szkoleniach. Choć powody przyjęcia takiego rozwiązania były dla uczestniczek zrozumiałe, wskazywano, że w momencie przyznawania dofinansowania na projekt indywidualny mogło się okazać, że nie przejdzie projekt świetny merytorycznie, ale z małą ilością punktów za obecności, a gorszy, ale którego organizator/ka chodziła na spotkania, dostanie dofinansowanie. Po drugie sugerowano możliwość umieszczenia na stronie internetowej związanej z KAK wzoru wypełnionego formularza sprawozdania, który ułatwiłby stworzenie własnego. Po trzecie wskazywano na umożliwienie dokonywania zakupów potrzebnych do przeprowadzenia projektu środkami gotówką, a nie tylko przelewem wykonywanym za pośrednictwem CKP, co ułatwiłoby i przyspieszyło ten proces.

Integracyjne aspekty programu zostały ocenione raczej negatywnie. Za elementy utrudniające procesy wzajemnego poznawania się animatorów i edukatorów uznano możliwość uczestniczenia w zajęciach w formie online:

Myślę, że ta integracja między nami jako uczestnikami Archipelagu właściwie nie istniała, dużo osób było online, nikt nie udzielał się na grupie na Facebooku [IDI_4].

Również brak czy przesunięcia niektórych warsztatów, które z założenia byłyby wzajemnie aktywizujące, lecz nie udało się ich przeprowadzić w odpowiedniej formie wskazywane były jako elementy utrudniające integrację. Choć pojawiały się głosy, że stacjonarnie w siedzibie CKP pojawiała się – pomimo zmienności składu uczestników – pewna stosunkowo stała ich grupa, dzięki czemu możliwe było bliższe poznanie się, w większości oceniano, że integracja środowiska w ramach KAK nie udała się.

Była wymiana, były rozmowy, ale one były bardziej na gruncie towarzyskim. Przeplatały się wątki zawodowe. Na spotkaniach były osoby pracujące w różnych instytucjach, muzeum. I były osoby z Podgórza i to taka najbliższa nam, jeżeli chodzi o formę działalności, grupa. Natomiast chyba jakoś specjalnie nie wymienialiśmy się doświadczeniami, które by można było wykorzystać [IDI_3].

Także „Sieciownik”, który był z założenia integracyjnym elementem programu KAK, oceniony został jako nieskuteczny w tym zakresie. Niektórzy wskazywali na potraktowanie go jako “kolejny warsztat”, jeszcze jeden punkt programu, a także powstające w jego ramach relacje raczej na linii prowadzący-uczestnicy niż uczestnicy-uczestnicy. Tu także możliwość obecności online uznana została za wpływającą negatywnie na możliwość skutecznej integracji. Problemem było także umieszczenie spotkań w ramach „Sieciownika” w ramach planu KAK – po całym dniu warsztatów i szkoleń brak było już sił na aktywne w nim uczestnictwo bądź trzeba było specjalnie czekać na to spotkanie, co zniechęcało do brania w nim udziału. W zakresie integracji pojawiła się sugestia, by

wprowadzić obligatoryjność udziału pozostałych uczestników programu w projektach realizowanych przez innych, co mogłoby zwiększyć wzajemne zainteresowanie swoimi działaniami.

Inicjatywy/projekty - karta ewaluacyjna

W ramach KAK realizowanych było dziesięć inicjatyw/projektów (tab. 1), z czego odbiorców (uczestników pośrednich KAK) dziewięciu z nich badano za pomocą kart ewaluacyjnych, będących przyjaznym i prostym dla respondentów narzędziem. Wynikało to z tego, że jedna z inicjatyw/projektów ("W gościnnym Krakowie") realizowana była tylko w formie filmów zamieszczanych online, więc nie można było przeprowadzić badania odbiorców przy użyciu tej techniki badawczej.

Rycina 4. Karta ewaluacyjna – inicjatywy/ projekty

1. Jak oceniasz dzisiejsze wydarzenie?

😊 😊 😊 😊 😊

2. Czy dzisiejsze wydarzenie było dobrze zorganizowane?

TAK **TRUDNO POWIEDZIEĆ** **NIE**

3. Skąd dowiedziałeś / dowiedziałas się o tym wydarzeniu?

Media społecznościowe (np. Facebook)

Gazety, radio, TV, portale internetowe

Plakaty, ulotki

Od znajomych

Trafieniem przez przypadek

Inne

4. Czy dowiedziałeś / dowiedziałas się dzisiaj czegoś nowego o wielokulturowości?

TAK **TRUDNO POWIEDZIEĆ** **NIE**

5. To wydarzenie jest częścią Krakowskiego Kultury - wskaż brakujące słowo:

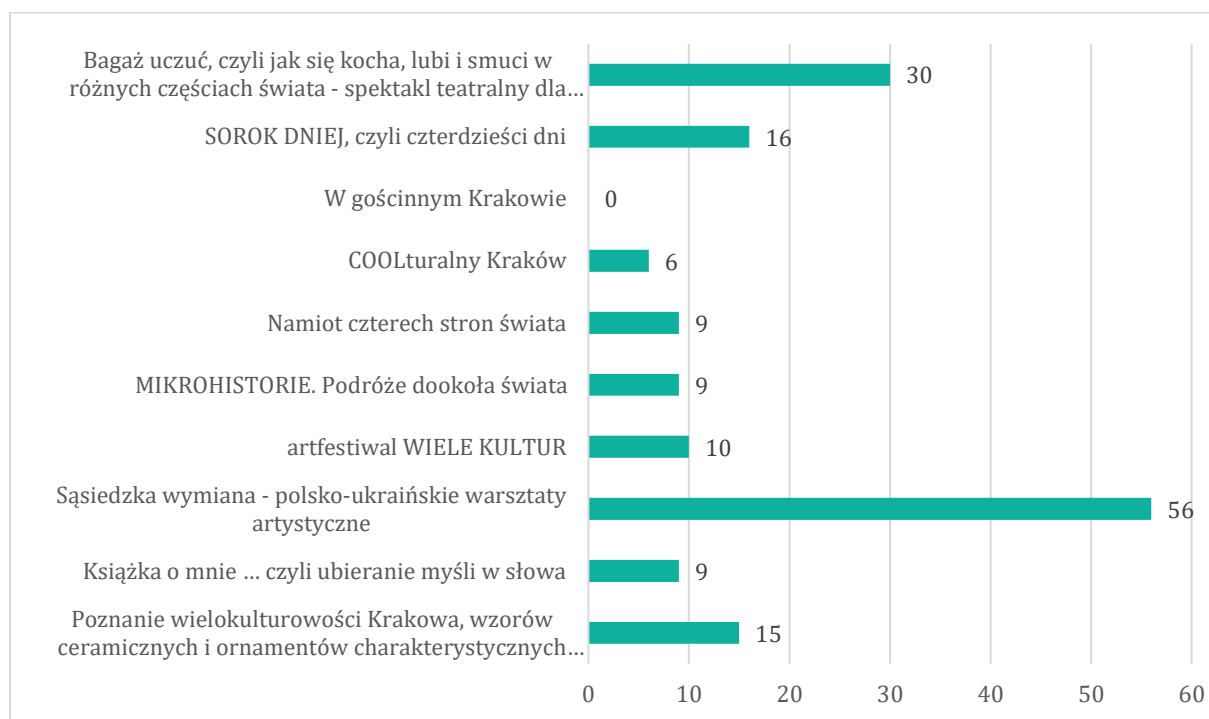
Archipelagu Świata Oceanu

INSTRUKCJA: PRZERWIJ KARTKĘ W MIEJSCU WYBRANEJ PRZEZ CIEBIE ODPOWIEDZI

Badania ewaluacyjne prowadzone przez:
iżk Instytut Badań Organizacji Kultury

Karty ewaluacyjne przygotowano w języku polskim. Nikt z autorów inicjatyw/projektów nie zgłaszał potrzeby tłumaczenia ich na inne języki. Autorzy inicjatyw, o ile było to potrzebne, zapewne sami zajęli się tłumaczeniem kart odbiorcom posługującym się innymi językami niż polski.

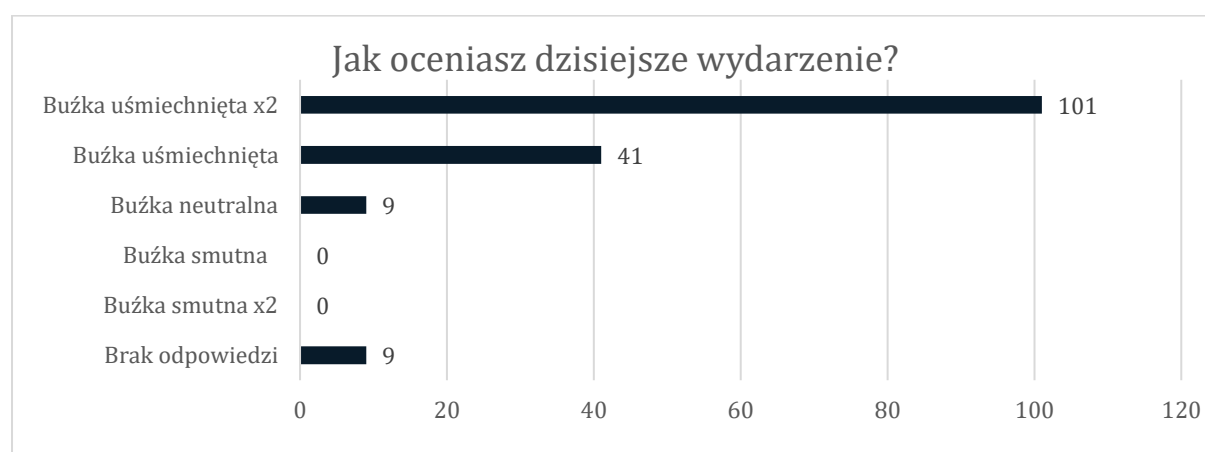
Wykres 11. Liczba badanych odbiorców wg inicjatyw/ projektów

Założeniem było uzyskanie od odbiorców każdej z dziesięciu inicjatyw/projektów ok. dziesięciu wypełnionych kart ewaluacyjnych. Autorzy dwóch inicjatyw/projektów zebrali ich jednak znacznie więcej niż zalecano w przekazanych im wytycznych. Mogło to wynikać z charakteru prowadzonych działań i liczby ich uczestników. Ponadto nie dało się ustalić obiektywnych kryteriów zakwalifikowania lub jego braku w przypadku konkretnych kart do badania. Biorąc pod uwagę te czynniki zdecydowano o wzięciu pod uwagę do analizy wszystkich dostarczonych kart ewaluacyjnych. Odrzucono jednak te, gdzie nie dało się odczytać odpowiedzi w sposób jednoznaczny oraz – w trosce o

porównywalność wyników – karty ewaluacyjne, które stosowane były do badania odbiorców wspólnej inicjatywy (karty różniły się jednym pytaniem). Zastosowanie niewłaściwych kart ewaluacyjnych w przypadku jednej inicjatywy/projektu wynikało prawdopodobnie z omyłkowego wzięcia na wydarcie materiałów z realizacji wspólnej inicjatywy. Szczęśliwie jednak było to wydarzenie, na którym i tak uzyskano znaczną liczbę uzupełnionych właściwych kart ewaluacyjnych. Ostatecznie analizie poddano 160 kart ewaluacyjnych z 9 inicjatyw/projektów (wyk. 11). W niektórych przypadkach karty nie zawierały odpowiedzi na wszystkie zadane pytania lub respondenci dokonywali wielokrotnego wyboru odpowiedzi w ramach jednego pytania. Odpowiedzi respondentów zostały zebrane w formularzu elektronicznym, a zbiorcze wyniki przedstawiono na wykresach poniżej.

Wykres 12. Ocena projektów/ inicjatyw przez odbiorców pośrednich

W pytaniu pierwszym (wyk. 12) respondenci oceniali wydarzenie, w którym brali udział w ramach inicjatywy/projektu poprzez wskazanie buźki (emotikona): podwójnie uśmiechniętej, uśmiechniętej, neutralnej, smutnej i podwójnie smutnej. Większość badanych (63,1%) oceniło wydarzenie bardzo pozytywnie, a kolejnych 25,6% pozytywnie. Po 9 osób wskazało na neutralną buźkę oraz nie udzieliło

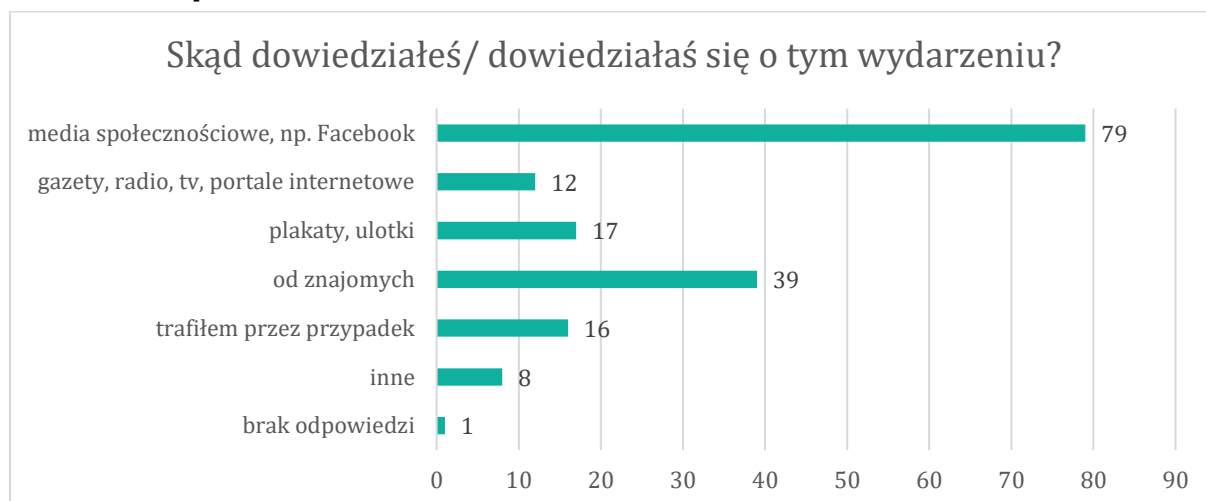
odpowiedzi, co prawdopodobnie można interpretować podobnie jak błąk neutralną. Nikt nie ocenił wydarzenia źle lub bardzo źle. Ogólna ocena wydarzeń w ramach inicjatyw/projektów była więc dobra, choć część uczestników nie była całkowicie usatysfakcjonowana z udziału w nich, co oddają oceny neutralne i dość duża liczba braków odpowiedzi.

Wykres 13. Ocena poziomu organizacji projektów/inicjatyw przez odbiorców pośrednich

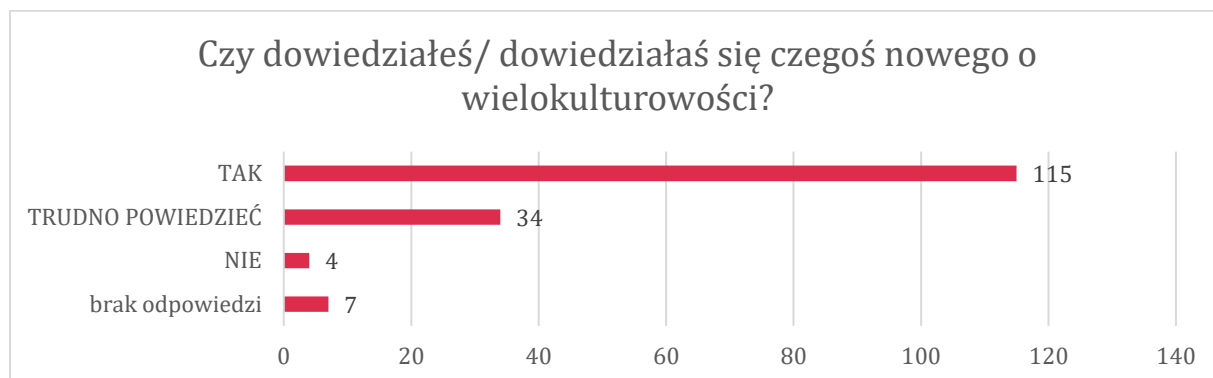
Kolejne pytanie (wyk. 13) dotyczyło oceny organizacji wydarzenia (wyk. 15), którego odbiorcami byli badani. Można było wskazać spośród trzech odpowiedzi. Zdecydowana większość z respondentów wskazała na dobrą organizację wydarzenia (89,4%), ale stosunkowo dużo wskazań (10%) uzyskała też odpowiedź "trudno powiedzieć", która pojawiała się zwłaszcza w przypadku wydarzeń z dużą liczbą uczestników. Wynika z tego, że odbiorcy wysoko ocenili organizację wydarzeń, a pewne mankamenty ich organizacji zauważane były podczas wydarzeń z wysoką frekwencją, co potęgować mogło wrażenie chaosu w odczuciu części odbiorców.

Wykres 14. Źródło informacji o projektach/ inicjatywach z perspektywy odbiorców pośrednich

Trzecie pytanie (wyk. 14) miało za zadanie zbadać skąd odbiorcy czerpali informację o danym wydarzeniu. Do wyboru było 6 odpowiedzi. Niemal połowa respondentów czerpała swoją wiedzę z mediów społecznościowych. Stosunkowo dużo osób (24,4%) dowiedziało się o wydarzeniu od znajomych. Pozostałe odpowiedzi uzyskały podobne wyniki (ok. 10%). Najskuteczniej docierały do odbiorców informacje przekazywane przez media społecznościowe. Bardzo efektywny był też tzw. marketing szeptany. W miarę skuteczne były też informacje przekazywane w sposób tradycyjny – np. przez prasę, radio, telewizję, portale internetowe, plakaty i ulotki. Dość dużo osób wzięło udział w projektach/inicjatywach przez przypadek, zapewne przy okazji innych wydarzeń.

Wykres 15. Poszerzenie wiedzy o wielokulturowości przez odbiorców pośrednich inicjatyw/ projektów

Przedostanie pytanie (wyk. 15) dotyczyło tematu KAK, czyli wielokulturowości. Jego zadaniem było zbadanie na ile inicjatywy/projekty poszerzyły wiedzę odbiorców na temat tego zjawiska. Można było wybrać spośród trzech odpowiedzi. Większość odbiorców (71,9%) oceniło, że dowiedzieli się czegoś nowego o wielokulturowości. Znaczna liczba uczestników miała jednak trudność z oceną (21,3%), odpowiedziała przecząco (2,5%) lub nie udzieliła odpowiedzi (4,4%). Można to oznaczać, że choć większość odbiorców poszerzyła swoją wiedzę o wielokulturowości, to jednak inicjatywy/projekty w niewystarczający sposób odnosiły się do tego tematu.

Ostatnie pytanie (wyk. 16) miało na celu zbadanie rozpoznawalności KAK poprzez pytanie z luką o nazwę programu. Do wyboru były 3 odpowiedzi. $\frac{2}{3}$ odbiorców wskazało poprawną nazwę, 8,7% wskazało błędną nazwę, a aż 14,4% nie udzieliło żadnej odpowiedzi, prawdopodobnie nie znając poprawnej odpowiedzi na to pytanie. Taki rozkład wyników badania skłania do wniosku, że aż $\frac{1}{4}$ badanych nie identyfikowała inicjatyw/projektów z KAK, choć większość respondentów nie miała problemu z udzieleniem właściwej odpowiedzi.

Wykres 16. Rozpoznawalność nazwy Krakowski Archipelag Kultury przez odbiorców pośrednich inicjatyw/ projektów

Wspólna inicjatywa – wywiad grupowy

z organizatorami

Pod koniec czerwca został przeprowadzony wywiad z dwoma autorami wspólnej inicjatywy. Celem wywiadu było zidentyfikowanie mocnych i słabych stron jego organizacji z perspektywy autorów wspólnej inicjatywy. Z uwagi na liczbę osób biorących udział w wywiadzie, nie należy wyników uogólniać, warto zaprezentować kilka spostrzeżeń. Z przeprowadzonych rozmów wynika, że wysoko ocenione zostało przygotowanie inicjatywy od strony technicznej i logistycznej. Rozmówcy dużą zasługę przypisywali pracownikom Centrum Kultury Podgórze. Ich zdaniem komfortowe było to, że mogli się skupić na działaniach merytorycznych, ponieważ pracownicy CKP zadbali o niezbędne materiały, ale także wodę przekąski oraz namioty, które chroniły przed upałem. Rozmówcy docenili również fakt, że byli w stałym kontakcie z pracownikami CKP. Przed wydarzeniem odbywały się rozmowy i miała miejsce regularna wymiana korespondencji mailowej. W trakcie wydarzenia pracownicy CKP dopytywali o bieżące potrzeby i na nie

reagowali. Jedną z takich trudności był chwilowy brak prądu, który udało się szybko przywrócić.

Temat przewodni tegorocznej edycji KAK miał wpływ – zdaniem rozmówców – na program wspólnej inicjatywy. W sposób pozytywny mobilizował edukatorów oraz animatorów do pracy. Zdaniem rozmówców pomocne były także warsztaty, dzięki którym nabyto wiedzę i które inspirowały do działania. Chwalono, że nie poprzestano na przekazywaniu wiedzy, ale także dzięki wspólnej inicjatywie, była okazja sprawdzenia pozyskanej wiedzy w praktyce. Rozmówcy zwracali także uwagę na frekwencję w trakcie pikniku, który przyciągnął zarówno mieszkańców Krakowa i okolic, ale także osoby różnej narodowości.

Rozmówcy bardzo pozytywnie wypowiadali się na temat całego projektu KAK. Ich zdaniem projekt stanowi rolę pewnego rodzaju „łącznika” między edukatorami i animatorami, który zachęca do wymiany pomysłów, ale i nawiązania współpracy i zrobienia czegoś wspólnie. Wartością dodaną jest integracja środowiska krakowskich edukatorów i animatorów, którzy wychodzą poza miejsce gdzie pracują.

W trakcie rozmowy pojawiały się dodatkowe rekomendacje, warte wykorzystania w przyszłości. Między innymi, aby kontynuować projekt skierowany do indywidualnych/samodzielnych animatorów i edukatorów. Zasugerowano także, aby zachęcać do udziału w projekcie osoby nie tylko pracujące w domach kultury, ale także w innych instytucjach oraz organizacjach pozarządowych. Proponowano również, aby większy nacisk położyć na działania promocyjne, zarówno samego Archipelagu jak i projektów realizowanych w ramach KAK.

Wspólna inicjatywa – karta ewaluacyjna

Wspólna inicjatywa realizowana była przez animatorów i edukatorów biorących udział w spotkaniach „Sieciownika” w formie pikniku, który odbył się 25 czerwca 2022 r. na Plantach im. Floriana Nowackiego. Celami wspólnej inicjatywy były w założeniu: integracja uczestników KAK na polu zawodowym, promocja KAK wśród mieszkańców, aby był rozpoznawalny poza środowiskiem animatorów i edukatorów, wspólne działanie. Badanie oceny wspólnej inicjatywy przez jej odbiorców (uczestników pośrednich KAK) prowadzono przy użyciu karty ewaluacyjnej, będącego przyjaznym i prostym dla respondentów narzędziem.

Rycina 5. Karta ewaluacyjna – wspólna inicjatywa

2. Skąd dowiedziałeś/ dowiedzieliście się o tym wydarzeniu?

Media społecznościowe (np. Facebook)	Gazety, radio, TV, portale internetowe	Plakaty, ulotki	Od znajomych	Trafiliem przez przypadek	Inne
--------------------------------------	--	-----------------	--------------	---------------------------	------

3. Czy dowiedziałeś/ dowiedzieliście się dzisiaj czegoś nowego o wielokulturowości?

4. To wydarzenie jest częścią Krakowskiego Kultury - wskaż brakujące słowo:

Oceanu Świata Archipelagu

5. Z której części Krakowa jesteś?

Śródmieście Podgórze Krowodrza Nowa Huta spoza Krakowa

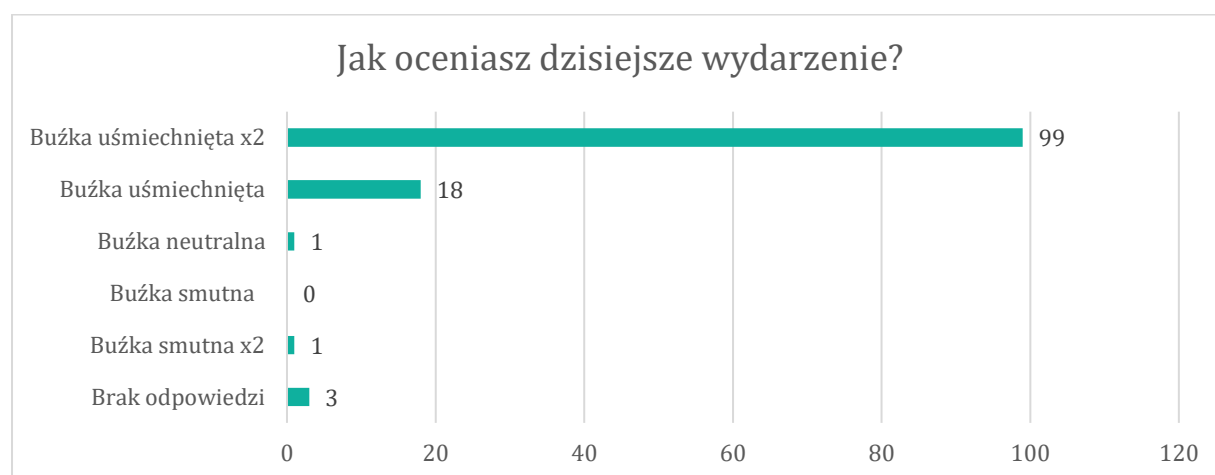
1. Jak oceniasz dzisiejsze wydarzenie?

Jeśli nie wiesz sprawdź na mapie!

Narzędzie opracowane przez: i2k Instytut Badań Organizacji Kultury

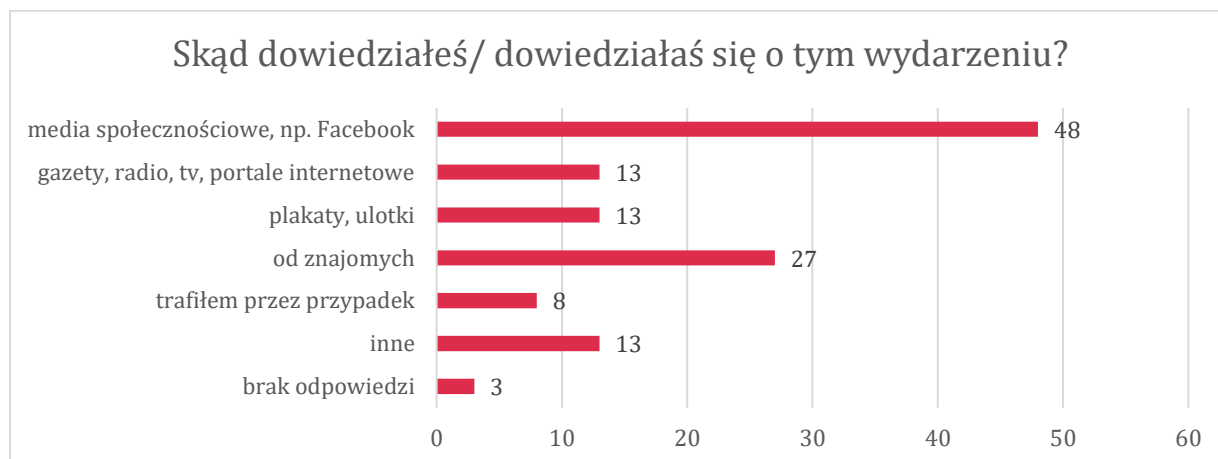
Autorzy wspólnej inicjatywy zebrali podczas pikniku 123 karty ewaluacyjne z odpowiedziami. Dwa z nich nie zostały prawidłowo wykorzystane i nie było możliwe odczytanie odpowiedzi, więc do analizy zakwalifikowano ostatecznie 121 kart. W niektórych przypadkach karty nie zawierały odpowiedzi na wszystkie zadane pytania lub respondenci dokonywali wielokrotnego wyboru odpowiedzi w ramach jednego pytania. Odpowiedzi respondentów zostały zebrane w formularzu elektronicznym, a zbiorcze wyniki przedstawiono na wykresach poniżej.

Wykres 17. Ocena wspólnej inicjatywy przez odbiorców pośrednich

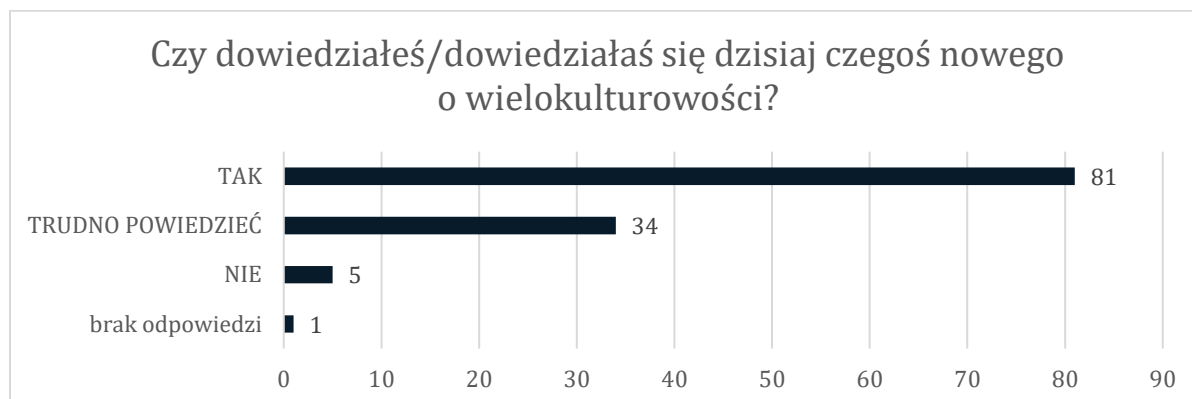
Pierwsze pytanie dotyczyło ogólnej oceny wspólnej inicjatywy (wyk. 17). Badani mieli do wyboru pięć odpowiedzi oznaczonych emotikonami: podwójną uśmiechniętą buźką, uśmiechniętą buźką, neutralną buźką, smutną buźką i podwójną smutną buźką. Zdecydowana większość respondentów (96,7%) pozytywnie oceniła wspólną inicjatywę, a aż 81,8% oceniło ją najwyżej w skali. Odpowiedzi negatywnej i neutralnej udzieliło po jednej osobie. Trzy osoby nie odpowiedziały na pytanie. Ogólne wrażenie odbiorców na temat wydarzenia było zatem bardzo dobre.

Wykres 18. Źródło informacji o wspólnej inicjatywie z perspektywy odbiorców pośrednich

Kolejne pytanie (wyk. 18) miało pokazać źródła informacji na temat wspólnej inicjatywy. Do wyboru było sześć odpowiedzi. W tym pytaniu uzyskano zdecydowanie bardziej różnorodne wyniki. Większość badanych (39,7%) dowiedziała się o wspólnej inicjatywie z mediów społecznościowych, np. Facebooka. Drugie źródło informacji stanowili znajomi (22,3%). Mniej popularne były tradycyjne formy promocji takie jak: informacje zamieszczane w prasie, radio, telewizji czy na portalach internetowych, drukowane w formie plakatów i ulotek oraz inne (po 13%). Część respondentów trafiła na wydarzenie przez przypadek (6,6%), co wynika z jego lokalizacji w przestrzeni publicznej (Planty im. Floriana Nowackiego w pobliżu Bulwarów Wiślanych w historycznym centrum Podgórza). Na pytanie nie odpowiadały trzy osoby. Na podstawie wyników można sądzić, że najskuteczniejsze w promocji były media społecznościowe oraz marketing szeptany. Pozostałe formy promocji nie były aż tak efektywne.

Wykres 19. Poszerzenie wiedzy o wielokulturowości przez odbiorców pośrednich wspólnej inicjatywy

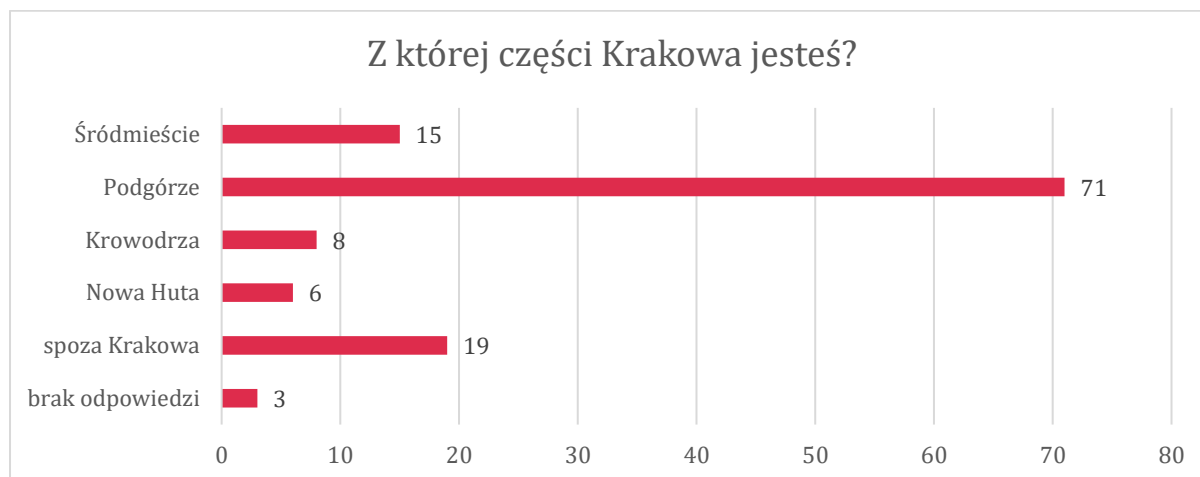
Pytanie trzecie (wyk. 19) miało na celu zbadanie, na ile temat wielokulturowości, jako temat przewodnik KAK i wydarzenia, był identyfikowalny dla odbiorców wspólnej inicjatywy, a także czy piknik spełnił swoją funkcję edukacyjną. Można było wybrać trzy odpowiedzi. Większość badanych (66,9%) potwierdziła, że dowiedziała się czegoś nowego o wielokulturowości podczas pikniku. Jednocześnie duża część respondentów (28,1%) miała trudność jednoznacznie to ocenić. Pięć osób wskazało, że nie dowiedziało się nic nowego w temacie, a jedna nie udzieliła odpowiedzi. Na tej podstawie można sądzić, że dla większości badanych piknik miał charakter edukacyjny i był identyfikowalny z tematem wielokulturowości, jednak równocześnie niemal jedna trzecia nie widziała takich związków i nie dowiedziała się nic nowego w temacie.

Wykres 20. Rozpoznawalność nazwy Krakowski Archipelag Kultury przez odbiorców pośrednich wspólnej inicjatywy

Przedostatnie pytanie (wyk. 20) miało zbadać poziom identyfikowalności wspólnej inicjatywy z KAK oraz rozpoznawalność nazwy Programu Edukacji Kulturowej dla Krakowa. Zadaniem respondentów było wskazanie brakującego słowa w nazwie Krakowskiego Archipelagu Kultury. Do wyboru były trzy odpowiedzi. Ponad trzy czwarte badanych (77,7%) poprawnie wskazało słowo „Archipelag”. Nieco ponad 15% podało słowo „Świat”. Dwie osoby wskazały na „Ocean”, a aż 7 osób (najwięcej we wszystkich pytaniach) nie wskazało żadnej odpowiedzi. Wyniki te pokazują, że większość badanych identyfikowała wydarzenie z KAK i była w stanie podać poprawną nazwę Programu. Jednocześnie trzeba stwierdzić, że łącznie aż 23,2% osób nie potrafiło wskazać poprawnej nazwy bądź wcale nie podjęło się udzielenia odpowiedzi. Pokazuje to, że KAK nie jest jeszcze w pełni identyfikowalną marką wśród uczestników pośrednich.

Wykres 21. Miejsce zamieszkania odbiorców pośrednich wspólnej inicjatywy

Na zakończenie pytano respondentów o część Krakowa, z której są (wyk. 21). Celowo wśród odpowiedzi zamieszczono dawne duże dzielnice Krakowa, jednak na załączonej ilustracji można było zaznaczyć, które dzielnice wg obowiązującego podziału administracyjnego wchodzą w ich skład. Dodatkowo można było zaznaczyć odpowiedź „spoza Krakowa”. Większość badanych wskazała Podgórze (58,7%). Na drugim miejscu były osoby spoza Krakowa (15,7%), a na trzecim Śródmieście (12,4%). Dalej uplasowali się mieszkańcy Krowodrzy (6,6%) i nowohucianie (5%). Trzy osoby nie wskazały miejsca. Taki profil odbiorców wspólnej inicjatywy wynikał zapewne z lokalizacji pikniku w historycznym centrum Podgórza, w bezpośrednim sąsiedztwie Śródmieścia, znajdującego się pod drugiej stronie Wisły. Mieszkańcom pozostałych części Krakowa było zwyczajnie dalej na miejsce wydarzenia, a wysoki odsetek osób spoza Krakowa wskazuje na licznych w okolicy odwiedzających i turystów.

IV. Wnioski i rekomendacje

Wnioski: mocne i słabe strony – odpowiedzi na pytania badawcze

1. Jak uczestnicy oceniają poziom organizacyjny programu KAK?

Uczestnicy bezpośredni (animatorzy i edukatorzy) pozytywnie oceniali kwestie organizacyjne KAK, co wyrażali zarówno w ankietach, jak i podczas wywiadów (wywiady z organizatorami inicjatyw). W pięciostopniowej „szkolnej” skali ocen średnia ocen to „czwórka z plusem”. Wśród elementów składających się na tę opinię najwyżej oceniona została atmosfera podczas spotkań oraz komunikacja z organizatorami. Następnie jasność i zrozumiałość zasad udziału w II edycji KAK oraz upowszechnienie przez organizatorów harmonogramu oraz informacji organizacyjnych. Najslabiej zostało ocenione przez ankietowanych rozplanowanie II edycji KAK (długość zajęć, przerwy, dni tygodnia i godziny w jakich odbywały się zajęcia itp.). Pozytywnie również uczestnicy odnieśli się do hybrydowej formuły organizacji części szkoleniowo-warsztatowej KAK, a także wszelkich kwestii technicznych z tym związanych.

Odmienne natomiast były oceny strony organizacyjnej prowadzących szkolenia oraz obserwatorów. Prowadzący krytycznie odnosili się do hybrydowej formuły spotkań oraz harmonogramu zajęć (zmiany ustaleń, korekty zakresu, brak przerw między blokami tematycznymi); w ocenie kwestii technicznych podczas zajęć zdania prowadzących były podzielone; zwracano uwagę na problemy z udostępnianiem prezentacji i stron internetowych.

Wyniki obserwacji wskazują, że połowa zajęć nie rozpoczynała się planowo, ale z opóźnieniem, często brakowało także przerw, a podczas transmisji występowały problemy – związane wyświetlaniem prezentacji, odpowiednim nagłośnieniem (pytania z sali nie były zadawane do mikrofonu), złe wykadrowanie obrazu z kamery, tracenie połączenia przez uczestników on-line). Warto jednak wspomnieć, że o ile problemy techniczne były zgłaszane, to zawsze podejmowano próbę ich rozwiązania. Obserwatorzy zwracali również uwagę, że platforma on-line była dobrze dobrana do zajęć, a sala zawsze odpowiednio przygotowana. Miłym akcentem był poczęstunek zapewniony w trakcie spotkań.

Komponent projektowy KAK także został pozytywnie oceniony przez realizatorów przedsięwzięć. Podkreślali oni gotowość do pomocy ze strony pracowniczek Centrum Kultury Podgórze, ich wsparcie i zaangażowanie, a także chwalili możliwość indywidualnej konsultacji swoich projektów. Opinie te w większości odnosiły się także do realizacji wspólnej inicjatywy, która od strony organizacyjnej była bardzo dobrze przeprowadzona przez organizatorki, co pozwoliło uczestnikom skupić się na działaniach merytorycznych.

Odbiorcy pośredni KAK (uczestnicy wydarzeń) oceniali wydarzenia (inicjatywy/projekty, wspólną inicjatywę), w których brali udział generalnie pozytywnie.

2. W jakim zakresie program merytoryczny odpowiada potrzebom uczestników bezpośrednich i pośrednich?

Motywacją do uczestnictwa w części szkoleniowo-warsztatowej KAK była chęć rozwoju zawodowego, poszerzenie wiedzy i zdobycie nowych kompetencji. Z perspektywy uczestników bezpośrednich KAK ocena poziomu merytorycznego

programu była generalnie wysoka, przy czym zwracano uwagę na trudności w zakresie różnego poziomu wiedzy odbiorców w poszczególnych tematach. Sprawiało to, że niektóre osoby nie dowiadywały się niczego nowego w znanych sobie obszarach, podczas gdy inne słyszały o nich po raz pierwszy, co niekiedy utrudniało efektywną pracę. Równocześnie jednak wskazano na wysoką jakość i aplikowalność niektórych szkoleń i warsztatów, np. dotyczących dostępności. Najmniej interesujące (zarówno dla uczestników bezpośrednich, jak i dla obserwatorów) były te elementy programu, w których przedstawiciele organizacji opowiadali tylko o prowadzonej przez siebie działalności (poza swoją siedzibą, więc nie był to rodzaj wizyty studyjnej).

Animatorzy i edukatorzy docenili KAK zwłaszcza za: merytoryczną wartość programu, podejmowaną tematykę, dobór prowadzących, atmosferę podczas spotkań, przekazaną wiedzę, sposobność poznania ciekawych ludzi i nawiązania nowych znajomości, możliwość uzyskania dofinansowania na realizację własnych projektów, realizację własnych pomysłów, perspektywę rozwoju zawodowego i poszerzenia kompetencji.

Motywacją do zaangażowania się w realizację wspólnej inicjatywy („Sieciownik”) była chęć nawiązania kontaktów i współpracy. „Sieciownik” doceniono przede wszystkim za stworzenie przestrzeni do inspiracji do działań w zakresie edukacji kulturowej oraz wspieraniu w kontaktach zawodowych. Nieco słabiej ocenione przez uczestników została zgodność tematyki z oczekiwaniami i korzyściami zawodowymi, co nie zmienia ogólnie wysokiej oceny całości KAK. Dla autorów wspólnej inicjatywy organizacja pikniku była okazją do sprawdzenia pozyskanej wiedzy w praktyce, co zostało pozytywnie ocenione. Intencją udziału w konkursie projektów była natomiast chęć realizacji własnych pomysłów, a także nabycie wiedzy w zakresie przygotowywania projektów.

Jeśli chodzi o odbiorców pośrednich KAK to nie wszyscy dowiedzieli się czegoś nowego na temat wielokulturowości w efekcie uczestnictwa w wydarzeniach w ramach KAK.

3. Jaki jest poziom skuteczności komunikacji w programie KAK?

Skuteczność komunikacji można rozpatrywać w odniesieniu do kilku grup odbiorców: bezpośrednich (animatory/edukatorzy) i pośrednich (prowadzący szkolenia/ warsztaty/ wizyty studyjne oraz odbiorcy inicjatyw projektów), jak i samych pracowników Centrum Kultury Podgórze, będących organizatorami tej edycji projektu.

Na etapie promocji samego programu zostały podjęte kroki by odpowiednio zachęcić krakowskich edukatorów i animatorów do udziału w nim. W programie wzięła udział spora grupa uczestników, $\frac{1}{3}$ z nich uczestniczyła w poprzedniej edycji KAK. Warto jednak zwrócić uwagę na konieczność promocji programu wśród innych grup – w szczególności bibliotekarzy, których zabrakło w gronie uczestników.

Jeśli chodzi o kontakt organizatorów II edycji KAK z animatorami i edukatorami oraz osobami prowadzącymi szkolenia/ warsztaty i wizyty studyjne to został on oceniony bardzo pozytywnie przez obie grupy. Mogły one liczyć zarówno na kontakt telefoniczny jak i mailowy, uzyskując na każde pytanie rzeczową odpowiedź.

Aspekty komunikacyjne były również oceniane w kontekście relacji pomiędzy prowadzącymi szkolenia/ warsztaty/ wizyty studyjne, a ich uczestnikami. Prowadzący mieli dobry kontakt z uczestnikami, przekazywali informacje w sposób jasny i zrozumiały, zazwyczaj zachęcali uczestników do

interakcji. Zabrakło jednak elementów związanych z ewaluacją – niewiele spotkań było podsumowywanych, prowadzący nie prosili o informację zwrotną, ani nie zostawiali do siebie kontaktu. Organizatorzy KAK mimo obecności na spotkaniach rzadko wykorzystywali je do informowania o innych elementach programu i bezpośredniego zachęcenia odbiorców do udziału w poszczególnych spotkaniach.

Warto przyrzeć się także rozpoznawalności marki wśród odbiorców inicjatyw. Z kart ewaluacyjnych wynika, że nie jest ona wystarczająca, chociaż warto podkreślić, że ze względu na to, że to dopiero II edycja wydarzenia, to marka jest dopiero umacniana. Odbiorcami pośrednimi KAK (uczestnikami wydarzeń) były głównie osoby mieszkające w okolicy miejsca organizacji poszczególnych wydarzeń. Najskuteczniejszym narzędziem promocyjnym w dotarciu do uczestników pośrednich KAK były media społecznościowe oraz tzw. marketing szeptany, a dopiero w dalszej kolejności tradycyjne metody promocji takie jak media typu radio, telewizja i prasa oraz plakaty i ulotki. Niektórzy uczestnicy programu wskazywali jednak, że podczas realizacji własnych projektów nie mieli pełnej wiedzy na temat tego, jak i kiedy będą one promowane przez Centrum Kultury Podgórza.

4. W jakim stopniu kwestie formalno-prawne programu KAK są adekwatne, zrozumiałe i respektowane?

Odbiorcy bezpośredni programu pozytywnie wyrażali się w zakresie kwestii formalno-prawnych. Regulamin został powszechnie uznany za jasny, czytelny i zrozumiały, a także zawierający w sobie większość potrzebnych informacji. W razie wątpliwości osoby zatrudnione w Centrum Kultury Podgórza, które zajmowały się opieką nad uczestnikami KAK były gotowe w każdej chwili udzielać

wyjaśnień (zarówno w formie telefonicznej, jak i mailowej), co często podkreślano było przez uczestników jako pozytywny aspekt programu. Jedynie w kilku przypadkach wskazano na niejasności związane z regulaminem, trudno jednak z braku dodatkowych informacji określić, w jakim zakresie się one pojawiły. Podobnie kwestie związane z rozliczaniem ocenione zostały jako zrozumiałe i przejrzyste – ponownie, jeśli coś było niejasne, osoby z CKP udzielały wszelkich potrzebnych informacji. Zwrócono przy tym uwagę na zbyt dużą w ocenie niektórych uczestników wartość punktową przyznawaną za obecności na warsztatach i szkoleniach przy ocenie projektów indywidualnych. Niemniej wszystkie ustalenia formalno-prawne zostały w opinii uczestników przedstawione w sposób zrozumiały i były później respektowane. Wnioski z obserwacji dowodzą, że zarówno organizatorzy, jak i uczestnicy szkoleń przestrzegali założeń regulaminu.

5. Jaką rolę program KAK odgrywa w integracji krakowskich animatorów i edukatorów?

W opinii uczestników programu, idea Krakowskiego Archipelagu Kultury odgrywa ważną rolę w integracji środowiska krakowskich animatorów i edukatorów, gdyż umożliwia spotkanie i poznanie innych, dotychczas często nieznanym działaczek i działaczy.

Szczególnie wysoko oceniono „Sieciownik”, który stanowił przestrzeń do dzielenia się pomysłami w zakresie edukacji kulturowej oraz wspierał w kontaktach zawodowych. Także autorzy wspólnej inicjatywy podkreślali, że KAK zachęca do wymiany pomysłów, nawiązania współpracy i zrobienia czegoś wspólnie.

W nieco innym tonie wypowiadali się autorzy projektów indywidualnych, którzy zwracali uwagę, że pracując nad projektem z założenia działali osobno więc w takim przypadku trudno mówić o integracji.

Aspekt integracyjny został najslabiej oceniony podczas warsztatów, wykładów i wizyt studyjnych. Obserwatorzy, podobnie jak ankietowani zwrócili uwagę, że brakowało przerw, a tym samym czasu na nieformalne rozmowy. Niewiele było możliwości wzajemnego poznania się i wymiany doświadczeń. Takie elementy bardzo rzadko były planowane przez prowadzących.

Rekomendacje:

1. Techniczne (np. przestrzeń, czas, termin):

- tworzenie harmonogramu spotkań z większym wyprzedzeniem;
- planowanie bloków spotkań tak, by nie trwały one zbyt wielu godzin jednego dnia;
- organizacja zajęć online lub stacjonarnie, a nie w formie hybrydowej;
- informowanie prowadzących z odpowiednim wyprzedzeniem o przyjętej formie zajęć;
- uspołnienie prowadzenia zajęć przez prowadzących, przedstawienie prowadzącym "listy kontrolnej".

LISTA KONTROLNA DLA WYKŁADOWCÓW:

1. Na przeprowadzenie spotkania mają Państwo ... minut
2. Zajęcia odbędą się w formie stacjonarnej/ hybrydowej/ online
3. Dla spotkań dłuższych niż 1,5 h prosimy o zaplanowanie przerwy

4. Prosimy o punktualne rozpoczęcie i zakończenie spotkania, przed/po zajęciach odbywają się inne spotkania.
5. Zajęcia powinny przybrać formę konwersatorium lub warsztatu, zawierających komponent praktycznego wykorzystania treści.
6. Ważne jest wykorzystanie takich metod (o ile to możliwe), które będą umożliwiały lepsze poznanie się i integrację uczestników.
7. Prosimy o krótkie przedstawienie się na wstępie i zaprezentowanie planu spotkania.
8. Prosimy o przesłanie materiałów do uczestników po spotkaniu i zostawienie im możliwości kontaktu.

2. Merytoryczne (np. tematyka, możliwość praktycznego wdrożenia rozwiązań, przygotowanie prowadzących, sposób prowadzenia i umiejętność przekazywania wiedzy):

- organizacja szkoleń i warsztatów stacjonarnych z dużym naciskiem na wykorzystywanie metod aktywizujących;
- położenie w trakcie planowania spotkań większego nacisku na interakcję i pracę w grupach lub uwzględnienie komponentu umożliwiającego praktyczne wykorzystanie nabytych umiejętności w pracy zawodowej w zamian za zajęcia w formie wykładowej;
- zwrócenie uwagi na realizację szkoleń rozwijających umiejętności menedżerskie (z zakresu zarządzania, niezależnie od tematyki danej edycji);
- realizowanie inicjatyw/projektów odnoszących się bezpośrednio do tematu przewodniego lub całkowita rezygnacja z konieczności odwoływania się do niego
- tematy, którym mogłyby być poświęcone kolejne edycje: zarządzanie kulturą (rozumiane jako szkolenie z zakresu nowoczesnych form promocji, marketingu, PR czy aktualnych trendów w kulturze), dostępność (oferta dla

osób ze szczególnymi potrzebami), włączanie różnych grup odbiorców (młodzież, seniorzy) w uczestnictwo w kulturze, ekologia i zrównoważony rozwój, architektura i dziedzictwo Krakowa.

3. Komunikacyjne (np. sposób promocji, przekazywanie informacji, łatwość nawiązywania kontaktu):

- zachęcanie do udziału w projekcie osób nie tylko pracujących w domach kultury, ale także w innych instytucjach (muzea, biblioteki, etc.) oraz organizacjach pozarządowych;
- położenie większego nacisku na działania promocyjne, zarówno samego KAK jak i projektów realizowanych w jego ramach, w tym zwiększenie rozpoznawalności marki;
- informowanie autorek i autorów projektów indywidualnych o formach promocji z odpowiednim wyprzedzeniem;
- zwiększenie obecności KAK w mediach tradycyjnych takich jak prasa, radio i telewizja połączone z dalszym skutecznym wykorzystaniem mediów społecznościowych.

4. Formalno-prawne (regulamin i jego respektowanie, umowy, kwestie finansowo-księgowe):

- zmniejszenie ilości punktów przyznawanych projektom indywidualnym za obecność na poszczególnych warsztatach i szkoleniach, co umożliwi zmniejszenie ryzyka otrzymania dofinansowania przez projekt o niższej wartości merytorycznej, lecz wysokiej liczbie punktów za obecności, a nieotrzymania go przez projekt wysokojakościowy, ale o niskiej wartości punktowej za obecności;

- stworzenie przykładowego formularza wniosku oraz raportu, który byłby już wypełniony, by ułatwić wnioskodawcom rozeznanie się w poszczególnych elementach;
- przygotowanie formularza wniosku oraz sprawozdania w różnych formatach plików, tak by uniknąć trudności z ich otwarciem bądź odesłaniem w identycznej formie, jak został dostarczony.

5. Integracyjne (nawiązywanie relacji, sieciowanie, współpraca, wymiana doświadczeń):

- zaplanowanie czasu (np. wydłużenie przerw) i zorganizowanie przestrzeni na nieoficjalne rozmowy, umożliwiające integrację środowiska animatorów i edukatorów;
- rozwój „Sieciownika”, jako przestrzeni wspierającej w kontaktach zawodowych oraz zachęcającej do dzielenia się pomysłami w zakresie edukacji kulturowej;
- animacja aktywności na grupie na Facebooku tak, by nie była jedynie przestrzenią informacyjną, ale także nawiązywania i podtrzymywania kontaktów.

Aneks

Spis rycin

Rycina 1. Komponenty II edycji KAK.....	3
Rycina 2. Aspekty KAK stanowiące przedmiot badań	5
Rycina 3. Grupy badanych (uczestników projektu)	6
Rycina 4. Karta ewaluacyjna – inicjatywy/ projekty	55
Rycina 5. Karta ewaluacyjna – wspólna inicjatywa	63

Spis tabel

Tabela 1. Autorzy i tytuły inicjatyw/projektów, które otrzymały dofinansowanie w ramach KAK	4
Tabela 2. Elementy KAK, sposób ich ewaluacji, badane grupy i czas badania.	9
Tabela 3. Motywacja odbiorców bezpośrednich do udziału w Krakowskim Archipelagu Kultury – Programie edukacji kulturowej dla Krakowa	15
Tabela 4. Oczekiwania odbiorców bezpośrednich względem udziału w szkoleniach, warsztatach, wizytach studyjnych	16
Tabela 5. Plany odbiorców bezpośrednich odnośnie wzięcia udziału w spotkaniach “Sieciownika” – miejsca integracji i opracowywania koncepcji wspólnej inicjatywy	17
Tabela 6. Oczekiwania odbiorców bezpośrednich względem konkursu projektów	19
Tabela 7. Typ organizacji reprezentowanej przez odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)	21
Tabela 8. Forma prowadzonej działalności przez pracodawcę odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)	22
Tabela 9. Dzielnicza działalności zawodowej odbiorców bezpośrednich	23
Tabela 10. Rozkład odpowiedzi udzielonych na pytania dotyczące kwestii organizacyjnych części szkoleniowej KAK	27
Tabela 11. Rozkład odpowiedzi udzielonych na pytania dotyczące kwestii merytorycznych części szkoleniowej KAK	30
Tabela 12. Zestawienie odpowiedzi na pytanie „Które szkolenia, warsztaty, wizyty studyjne wydały się Ci najbardziej przydatne?”	31
Tabela 13. Dzielnicza działalności zawodowej odbiorców bezpośrednich	38
Tabela 14. Aspekty techniczne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych	45
Tabela 15. Aspekty merytoryczne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych	46
Tabela 16. Aspekty komunikacyjne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych	48
Tabela 17. Aspekty formalno-prawne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych ..	49
Tabela 18. Aspekty integracyjne szkoleń, warsztatów i wizyt studyjnych	50

Spis wykresów

Wykres 1. Określenia najlepiej charakteryzujące działalność aktualnie realizowaną przez uczestników bezpośrednich.....	10
Wykres 2. Najbardziej optymalne dla uczestników bezpośrednich terminy szkoleń.....	13
Wykres 3. Najbardziej optymalna dla uczestników forma szkoleń	13
Wykres 4. Wiek odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)	20
Wykres 5. Staż pracy odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)	20
Wykres 6. Wiek odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)	35
Wykres 7. Staż pracy odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)	36
Wykres 8. Wykształcenie odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)	36
Wykres 9. Typ organizacji reprezentowanej przez odbiorców bezpośrednich (ankieta ex post)	37
Wykres 10. Forma prowadzonej działalności przez pracodawcę odbiorców bezpośrednich (ankieta ex ante)	38
Wykres 11. Liczba badanych odbiorców wg inicjatyw/ projektów	56
Wykres 12. Ocena projektów/ inicjatyw przez odbiorców pośrednich	57
Wykres 13. Ocena poziomu organizacji projektów/inicjatyw przez odbiorców pośrednich	58
Wykres 14. Źródło informacji o projektach/ inicjatywach z perspektywy odbiorców pośrednich	59
Wykres 15. Poszerzenie wiedzy o wielokulturowości przez odbiorców pośrednich inicjatyw/ projektów	60
Wykres 16. Rozpoznawalność nazwy Krakowski Archipelag Kultury przez odbiorców pośrednich inicjatyw/ projektów	61
Wykres 17. Ocena wspólnej inicjatywy przez odbiorców pośrednich	64
Wykres 18. Źródło informacji o wspólnej inicjatywie z perspektywy odbiorców pośrednich	65
Wykres 19. Poszerzenie wiedzy o wielokulturowości przez odbiorców pośrednich wspólnej inicjatywy	66
Wykres 20. Rozpoznawalność nazwy Krakowski Archipelag Kultury przez odbiorców pośrednich wspólnej inicjatywy	67
Wykres 21. Miejsce zamieszkania odbiorców pośrednich wspólnej inicjatywy ..	68